

Via Vigilandum

- Őirler -

Yayın Tarihi:

27.11.2017

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan Őirlerin tüm yayın hakları Şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Őirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, Şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kiŐinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, Şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıŐtır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve Şiir içerikleri ile ilgili anlaŐmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir Őekilde sorumlu ve taraf değildir.

Via Vigilandum

Eserleri:

17'lik deniz sanrısı

aşk biraz er-dal dır ve
ölümün yaşı 17 dir artık
en az üç çocuktan biri er-dal dır
hayat biraz er-dal dır mesela
ölümün müsait olmayan yerlerde indirdiği
her 17 lik delikanlı er-dal dır birazda
kız arkadaşının ellerini tutamayan herkes biraz er-dal
17 yaşındaki hiçbir er-dala kiralanmamalı morg'lar
afrikadaki çocuklar er-dal dır birazda
yaşı büyütüldü ölümün
galiba denizlerde bugün çok er-dal
via vigilandum

Via Vigilandum

Abasküs saklambacı

deniz analarının camii avlusuna bıraktığı çocuktur dünya
ve başka bir gezegenin konservesidir insan
bir çocuk gördüm,savaş meydanındaki siperde saklambaç oynuyordu
tanrıyla
çocukluğu baba şiddetiyle geçmiş hiçbir tanrı
sevmezdi saklambacı oysa

1 2 3

sobe

deniz kıyısına bırakıldı,

insanlığım

tanrı sayı saymasını bilmezdi

abasküsün tüm boncukları

yerde

via vigilandum

Via Vigilandum

Acı apoleti

rütbesi yükseltildi acının, bir tek senin omuzların bana vaadedilmiş toprak parçası.....tüm savaşlar bundan, barış bundan uzak belkide ruhumun kara parçalarına ...

via vigilandum

Via Vigilandum

Adetten kesilen kutsal replik

sahte kutsayışların,suya özlem duyan gezegeni
albümünde gösteriş yapan,siyah beyaz renkleri solmuş
ve adetten kesilmiş,fotoğrafların,ne olacak bu memelketin hali
replikleri ile savaşan duyarlı hücrelerin
ağzı ağlıktan kokan kitabın önsözünü bile okumamış gözlerim ile
bakıyorum sana.
via vigilandum

Via Vigilandum

Aforizma hevesi

masamda okumadan beklettiğim kitabın ölüsünü öpeyim ki
gömmekten korktuğun cesedimi,bir aforizma hevesine
kurban edeceğim
içinden ne sen nede ben sağ çıkmayacağız
via vigilandum

Via Vigilandum

Aforozun merasimi

ruhumu cennetten azad etmeye değecek bir kadının
teninden düşen şizofren ve günahkar acılarını
anadan üryan düşlerini, yudum yudum içiyorum
tanrıyı derin uykusundan uyandıracak bir çığığın
dans eden senfonileri arasında arsız ruhumu ve
beynimin her bir hücrelerini, gecenin şehvetli bedenine sunarken
içimdeki şeytanların cirit attığı, tanrının arka bahçesinde
recm edip gömdüğü, bedenimin en ücra köşelerinde
yakıp öldürdüğüm kadınların sesleri çınıyor kulaklarımda

küllerini bir kutuya doldurup
denize fırlattım
deniz
de
d

.

via vigilandum

Via Vigilandum

Ağır roman

ağır bir romanın koleraya yakalanmış sokağında
tüm ağırlığını yitirmiş aşkların fiyakalı sustalı bıçakları
bir adamın göt cebinde çekilmeye hazır bekliyor kendini
adam kendine yabancı kendine derbeder
orospuların ibadethanesidir yatakları kolera sokağında
incelikli haytaların kesilmemiş rajonlarına gebe
kasıklarına bıçak dayanmış kadının korkuları
adamın kaşarlanmış gözlerini orgazm ediyor ansızın
cinayetini kendini öldürdüğü sokak köşesinde bulunuyor cesedi
ağır abilerin kanlı düello senfonileri inerken kolerada
sokak sakinlerinin fırtına öncesi sessizliğine bürünüyor
yaşanan her hastalıklı aşk
jileti ağzında dolaşan bir adamın sarhoş olmuş naraları
yırtarken gecenin karanlık duvarlarını
kadının çıplak gözleri tecavüze uğruyor kendi rızası ile
kadın aşkın kendisi, hastalıklı kanser odasında
davetkar bakışları tıfıl bir adamın bakir kasıklarını
ansızın harekete geçiriyor
kasıkları kalbine vurmuş adam aşk sanıyor
organındaki yerli yersiz kıpırdayışları
kolera sokağı bir ibadethane oluyor ansızın
tanrıtanıamaz bir iç çekişin dışavuran karbonmonoksit zehrinde
kadının dudakları adamın gölyatağı tüm anakaralarda
dölyatağında gizliyor kadın şimdi bedeni suya hasret adamı
eşcinsellerin eşlerini çiftleşmeden bulamadığı sokakta
kendine sokuluyor şimdi tüm bıçaklar
adı hastalıklı bir aşk olan kolera sokağı
bir vebanın kendinden kaçışı artık
keşfedilmemiş tüm sokaklarda

adam geceyi iğerken piç olmuş karanlıkta
kadın kendi bedeninde öldürdü
kasıklarına girmiş tüm şahmeranları

via vigilandum

Via Vigilandum

Aklın şizofren oyunları

beyin hücrelerinin labirentlerinde çıkmaz sokaklara girdi adam
kendine yabancı,girdiği her karanlık sokak başında
kendine çıkan bir yoldu aklındaki her oyunun başlangıcı
şizofren olmuş uzuvları kendine isyan ederken
kendi bileklerini kesti adam ve akan kanıyla yazdı
hayatındaki dört işlemi

gecenin kendine yabancı saatlerinde bilinçsiz bir haykırıyla
kendini vururken yollara, koştu koştu nefes nefese
bir zarfın posta kutusuna olan özlemi
ancak kendine yazdığı mektupların kendini kaybedişleriydi
beyni söz dinlemez bir delinin acısı ancak kendine bölünebilen
bir asal sayıydı

kalabalıkların ortasında, merkez noktasında yalnızlığının
kendisi ile sevişen bir adamın
matematiksel komplo teorilerine kurban gittiği bir yaşamdı ancak

bir akıl hastanesinin akılsız duvarları ile konuşurken adam
içsel ve içsiz düşünceleri kendini boğdu
devlet destekli katil ruhların peşinden koşarken
halüsünasyonları ile sevişti adam
sorgusuzca kabul gören kabullenişlerin ötesinde
kendine çıkan bir yoldu ancak
tüm arayışların piç doğurduğu
adam

2 kere 2 dört değildi artık
ve tüm asal sayılar kendini inkar etti

via vigilandum

Via Vigilandum

Akşamdan kalma martı ütopyası

akşamdan kalma bir kaç martıya,
avuçlarından
su içiren nehirler
bir damla suyu doğururken sancıyla
ve
sana gelme telaşını severek inatla
coğrafyamın,tüm haritalar üzerinde sınırları ihlal eden
gözleri ile baktım sana
sonra, bir istiklal caddesi daha doğurdu cümlelerimin
issiz telaşı
ne kadar kalabalıksa yalnızlığın o tanımlanmaz ütopyası
o kadar gerçektir beyin hücrelerimizin kendi rızası ile
uğradığı o şiirin kaçınılmaz tecavüzü

via vigilandum

Via Vigilandum

Alfabe soykırımı

küllerini yatağıma savuran imgelerimin,ardında görgü tanığı bırakmadığı
katliamlarda,bavulunu doktor kontrolünde hazırlayıp,prospektüsü okunaksız
ilaçlar içirdim avuç dolusu kalemimden akan kızıl mürekkebe
kursun denilemezdi hiçbir kaleme kan doğurmasaydı kelimelere
bir asa ya öykünen regl olmus kızıla kosan kalemim
deniz leri bölüyorum ortadan ikiye senin ayakların geçsin diye
tüm peygamberler kıskanır sol elimde tuttuğum asa nın
sana yazdığı kutsal dizeleri
yazarken kullandığım yirmidokuz harfin soykırımıyla soyunun kurutulduğu
tarihsiz yeryüzünün tarifsiz kalan ilkçağ atesi
ates-i askına yandı bedenim,ölümsüzlük sarabını kana kana
kanayarak içen her bir siirin kasıklarından akan abı hayat çesmesinde
ölmek fiili hiçliğin aç kalmıs kasıklarında kendine bir sahmeran bulacak şimdi
ibret-alem için yakılması gereken siirleri insan eli değmemis bakire topraklara
götürdüm insanın atesi yakmasın diye kendi tarihinde yokolan yüzsüz kalan yüzünü
via vigilandum...

Via Vigilandum

Anestezi portresi

yasadışı kentin resmiyete bürünmüş caddeleri kusuyor bedenimi
girdiğim her karanlık sokak tanıyor beni kahretsin
anestezi ile uyutulmuş beyinlerin hücrelerinde kaybolduk
farkındamısınız...?
eğer farkındaysanız olmayın,acı veriyor yapmayın
ama uyanın gözleriniz uyuşturucu etkisinde
buradan ettiğiniz aşk ilanları birer dilekçe
hiçbiri işleme koyulmayacak
tanrı öldü,yeryüzündeki ilk çocuk öldüğünde uyanın
tüm sevişmelerinizi yarım bırakın
bırakın spermler ölsün,doğarsa eğer
haksızca gebe bıraktığınız her düşünce
hakkını aramak için sokaklara çıkacak
sokaklara çıkmayan insan ölmekten şikayetçi
ve başucumdaki sehpanın üstünde duran alkol
içindeki anason kokusuna yenik düşecek
kendini imha eder bu karanlık
bir limon ağacı dikmeliyim odama
hepinizin kasıklarında yeşerecek
via vigilandum

Via Vigilandum

Anestejik gerçek komplosu

hayvan insanın kaybettiği onurudur
insan hayvanın çalınan benliği
isa nın çarmıha gerilen kolları
ne meryeme ulaşabildi ne tanrıya
nede havva ademin yasak meyveyi yemesine
engel olabildi.
meryem ademi seviyordu
havva isayı
aşkın çok bilinmeyenli denklemi
kutsal kitapların ideolojik aldatmacasına
boyun eğmeyecek kadar asiydi
anestezi gerekmez bu ayyuka çıkmış
gerçeğe

via vigilandum

Via Vigilandum

Anneler (d)ünü

annelerin günü olmaz günler sonsuzluğa yakışmaz

bir annenin komplo teorilerine kurban gitmesiydi yaşamın kendisi
uçurumda açan kardelen çiçeğinin
kar'ı delip geçmesi, babamın
döl yolundan akan her damla spermin
annemin rahminden dehşet bir telaşla
amansız bir yarışın bitiş çizgisine ulaşması
bir cenin'in annemi sömürmesi aylarca
seni ne çok sömürmüşüz anne
dehşet acılarla ve sancılarla dışarı çıkmak istemediğim
ama bir adamın uzuvlarından tutup seni dışarı çekmesi

doğa'nın yalnızlıktan çığlık atıp korkunç acılarla
kendine benzeyen bir varlığı doğurmasıydın sen
doğa seni kıskanırdı anne
matruşka kadınlar kendi içlerinde bir kez daha doğarlar
bana gebe kalman, doğurmandı kendini bir kez daha

yüzündeki yeryüzü haritası, denizlerin
kainat ortasında yalnızlığıdır
doğa katliamı senin acılarında vücut bulurdu
seni ne çok iğfal etmişler anne
kendini ne çok cinayete kurban vermişsin
seni bir cümle içinde kullanmak bu kadar zorken
tüm hayatının faili bilinen bir cinayete kurban gittiğini
ve senin gönüllü bir kurban olduğunu
ne çabuk unuttuk anne
affetme beni anne
uçurumda yaşadığın hayatının mabedine al beni
acılarını bana ver anne
öldür beni, failim belli olmasın
beni sen öldür anne
bir kez daha doğurmamacasına

via vigilandum

Via Vigilandum

Annem bizi yeniden doğursun

dna sı toprağın memeuçlarında unutulmuş
bir kuş kadar kırgın saçların
annem bizi yeniden doğursun
çöl ortasında bir yılanın, çocuk parkı talebi
kabul edilmeyecek belki
göğe bakalım, belki deniz, evlat edinmek için
senin saçlarındaki
kırgın ve kırık düşe
sarılacak sımsıkı
via vigilandum

Via Vigilandum

Annemin düşük çocuğu

yeryüzünü yeniden doğurmak var şimdi.
annemin ırksız,dilsiz rahminden
ve değışmeyen kelimelerin tekrarı dır gece
her ölü otopsi raporu istemeli,yaşayanların
soğuk morglarından
oysa şimdi gerçek çarpar yüzüme
hiçbir şiir karşılamaz hayatı

via vigilandum

Via Vigilandum

Apoletli esir şarkısı

maviye bürünmüş bir adamın siyaha çalan esir düşleri
kasıklarından çıkan bir çocuğun esir kampında
saklambaç oynadığı saklanamadığı kuytu köşelerde
sobelenmiş bir ölümün ayak seslerine karıştı ansızın
adam kendi çocukluğunun hevesinde

ırkını aşka kurban eden bir kadının, kelebek ömrüne şirk koşan
bakire düşleri sardı adamın ölüm senfonilerine sarılan
çocuk oyunlarını
bir bilmecenin bilinmeyen boktan cevapları
sadist bir generalin orgazm hevesine kurban gitti
hipokrat ın satılık doktorları hastalıklı düşlerine gömüldü
hiçbir yemin inancın inançsız kalan çıplaklığını örtmez artık

açlığın insan bedenini esir alan ölüm kampında
kamp yapmış silahlar utanmalı şimdi
rahminde gizledikleri ölüme hevesli her mermiden
ve her ölüm intihar etmeli adamın çocuksu
maviye çalan çalınmış masum düşlerinde
kendini inkar eder artık mutluluğun
kana bulanmış genetik şifreleri
ölüm kadının yaşam düşlerinin
son perdesinde

via vigilandum

Via Vigilandum

Aşil tendonumdan gitmek

seni çocukluğundan öpüyorum
hiroşıma zaten kötü bir masaldı
omuzlarının çocukluğu kötü geçti
ve elindeki pamuk şekerinin sayısız travmaları vardı
seni içtiğin sigarandan öpüyorum
külü savruldu, yaşadığım kentin ölü mecralarına
seni tanrısız inancından öpüyorum
hiçbir müzik enstürmanı küfretmedi diğerine
seni akvaryumundaki balığından öpüyorum
esaretin cam bir fanusun içinde biriktiği
kaza sonrası incinen ayak parmakları
hiç küfretmemişti bu kadar
seni denizin üstündeki martılarından öpüyorum
martılarında omuz çukuru vardı
ve renginden dolayı öldürmedi hiçbiri diğerini
seni ölen yerlerinden öpüyorum
seni okuduğun kitabın rahminden öpüyorum
doğurmadı hiçbir kitap seni bir daha
hiçbir öpücük uyandırmadı
aşktan ölen bir kadını
aşil tendonumu kesen hiç bir kadından
gitmedim ben, gidemedim
lila
via vigilandum

Via Vigilandum

Aşksız kısrak

şizofren tanrıların mezarlığına benzeyen kentin
en işlek caddesine adım atan masum insan müsveddesi
kenar mahallenin en kızıl saçlı kadınına öykünürken
sirtında atlasın en ağır yükünü taşıyan aşksız kısraklar
cirit atıyordu,sorgulanmayı redderek umarsızca
ve kısır tanrılardan doğuyordu bir pencerenin kenarındaki
o eşsiz çiçek,hemde güneşin ışığına güvenmeyi
şiiiri,şarabı,ve aşkı görmezden gelircesine
redderek
yani defalarca ölerək

via vigilandum

Via Vigilandum

Atlas kelebek

organlarını bağışlamış kelebeğin kanadı üzerinde duruyor dünya,
bir öküzün boynuzlarında değil, çocuk
via vigilandum

Via Vigilandum

Ayaksız şah ile çıplak piyon resitali

eylül intihar etti kendine aldığı transparan kıyafetin içinde
kırmızı bir ölümün düşü ile yaşadı oysa
en sevdiği kelimeleri vururken damarına
bir vals in tam ortasında ayakkabılarını attı satranç ustası kadın
şah lanan düş alemine, düştüğü her uçurumun kıyı şeridi
kendine çıkan bir caddenin karanlık piyonları ile doluydu
geceden çalıntı küçük bir odası vardı her sokağı ortadoğuya çıkan
ve her dudak tiryakisi nin ihanetine uğramış aşkını
tarih öncesinden kalma bir sandığa sakladı
sararmış dans eden parmak uçlarında
sigaramın nikotine gebe dumanını kirletiyorsun
tertemiz hayal aleminle, dur diyorum geçmemelisin
bedenimin en tenha yerlerine
düş yakamdan, düşlerinin iplerini salmalısın
yeryüzünü ayağa kaldıran devrim telaşına
darmadağın göz çukurları, şimdi en karmaşık med cezirlerin
gidip geri geldiği kapımın eşğinde
eşigimi delik deşik etti bir ihtilalin sağ kalan son şiiri
ruhuna bir şişe kızıl şarap dökmeliyim şimdi
bacağından vurulmuş tüm at ların geçmişe özlemden ölen
kızıl yelesi at larına
karanlık bir devri alemi aydınlığa koşar adım çıkaran ayak bileklerine
el fatiha
via vigilandum

Via Vigilandum

Babasız saçlarından devşirme

saçları kızıla boyanmış kadınlar
isyanın bedene bürünmüş halidir
ve esaret altındaki bir ülkenin zincirleri
onların kızıl saçlarında kırılır
kızıla boyanmış kadınların babaları ölü doğar
çığlıkları yeryüzünün doğal afetidir
şirk koşan saçlarını kaf dağının ardındaki
simurg un kanatlarına benzettiğim kadınlar var
yeryüzüne asidir saçları
gökyüzü çaresiz

via vigilandum

Via Vigilandum

Balistik

Artık eli kanlı bir seri katildir şiir, silahların,sürgün verdiği,eteği sıyrılmış coğrafyamda.

.via vigilandum

Via Vigilandum

Beni suçlarımdan öpme sakın

beni suçlarımdan öpme sakın,
kanaması durmadı daha dudaklarındaki çinayetin
şiiirleri devlet yanlısı kısır silahların yaktığı gezegenlerin
doğurgan namlularına öykünürken şair dölleri
kalemine prezervatif takmış salon adamlarının
ellerinden alınsın ucu dünyaya girmeyen kelimeler
benim dilimden gebe kalmalısın
senden doğan her kelime kamulaşmalı
suretin hala amerikaya kafa tutan yitik senaryo sanrısı
ellerin şimdi gece çökünce kendini arayan
piç beethoven sonesi
via vigilandum

Via Vigilandum

Bilinçaltı küfürleri

o puşt sofrada yemek yiyen doyumsuz gezegen kabilesi
en mahrem yerinden doğuruyorsun acıyı gör bu gerçeği artık
yaşamın küfretmeye bu kadar elverişli olduğu bir yer yok
başka bir hayat aradığını deşifre etti tüm bilinçaltı oyunların
ama dur sakın bir adım daha atayım deme
attığın her ayak izi,burada karşılıklı bir hisse senedi
hastalıklı bir ruh durumu ile yaktım sigaramı
içime çektim tüm karabon di oksit li hüznleri
bir kamçıdan akan kanın o sadist mutluluk oyunları
oksijensiz bir denizaltı telaşı bu dur sakın bir kulaç daha atayım deme
mutluluk oyunu bu kendinden başkasına el vermeyen
insanın sevişerek öldüğü bir yeryüzü doğuracaksın unutma
fakat her ölüden doğacak başka bir şiirsel hüzn
yazmayı bırak eyy gezgin sana göre değil kelimeler
sustukça çoğalacaksın çığlıklarınla kalabalıklar doğacak
hey sen sana diyorum geceyi kendine kalkan yapmış bakire
hiçbir hüzn altına yatmaz başka bir geçmişin
geçmişin altında yatıyorsun uyan şimdi
geçmiş, kısır bir sancı bindiğin o atlı karıncada
kendine başka bir ruh arıyorsun bu onulmaz gecede
kendine başka bir akvaryum arıyorsun anlıyorum bunu
anlamak an lık bir şiirsel oyun
via vigilandum

Via Vigilandum

Birkaç imgelik saklambaç mezarlığı

tanrının ve devletin otoritesini yıkmaya yeltenen saçlarının,deniz manzaralı gölgesinden kendime sadece birkaç kelimelik mezar yeri ayırdım o adsız kadının,kimlik bilgileri inkar ediliyordu anakaralarda,ve evrim hala bir teori olarak kabul ediliyordu çocukluğumun saklambaç oyunlarında ve tüm komplo teorileri bu gerçek üzerine kurulmuş olabilirdi,beynim yalnızca gerçekleri kabul etmeyecek kadar organize suç örgütü,ve sen belkide her cümleme yardım ve yataklık eden yasak renklerimin doğurgan portakal çiçeği,nerede açsan suç,nerede kapansan kendine dul bir kardelen çiçeğisin şimdi via vigilandum

Via Vigilandum

Cesedinden uçurtma yapan vangogh

uçurtmaların ayak bilekleri prangalı
makyajını tazelemedi daha van gogh
kanı hala taze,
hüzün,tüm insanlara kan verebilecek kadar sarhoş
kuş sürüleri terk ediyor ayaklarımı
politika hala damarlarında akan kirli irini boşaltıyor içime
kusuyorum,tükürüyorum,geçtiğim yolları
gördüğün rüyanın etkisindesin çocuk uyan
o gökkuşağı,en sevdiğin filmlerden alıntı
yeşilçamın ayakları çoktan kesildi çocuk
koşamıyor engelli bedeni
dörtnala uzuyor düşleri çocuk
annemin yaptığı yemeğe geç kaldı çocuk
oysa tüm cesetler sofradaydı zamansızca
uzuvlarını zamanın,zamansız orgazm hallerine
bağışla çocuk
via vigilandum

Via Vigilandum

Cevapsız olasılık

(yaş)anan her ölümün ardından sorulacak tüm soruların soru işaretleri yorgun düşmüştür...?ve her soru işareti, beklentisiz sevmiştir verilmesi olasılık dahilindeki cevapları,fakat soru işaretlerinin tam karşılığı olamayacak kadar çok sevmiştir cevapsız çocukları,kitapları,gökyüzünü,ve martıları

via vigilandum

Via Vigilandum

Cinsiyetsiz denklem paradoksu

bilinmeyen karmaşık denklem sancılarındayım
numaraları silinmiş kelimelerin rehber kayıtlarında geçer adım
beni sorma bir daha ilahi odamın kapısında
seni sevmeyeceğim diyorum gelecek son vahiye kadar
kendini öldüren bir cinayetin bencil korkularında
yokoluyorsun sen
yasadığım kentin tüm güzel meydanları
kalabalık çığlıkların sessizliğe bürünen
bedenine atıftır
senin kasıklarında yatan disi bir yılanın masalı
benim piç düslerimin ütöpik sınırsızlığında can bulur
sesleniyorum sana kızıla bulanmış rahminin ıssızlığı
gecenin bir yarısı sokak ardında yürek atıslarına ulaşmadıkça
sen sen ol yazma bir daha
yazma ki mürekkebin kan'a özenen her damlası
benim tüm renkleri inkar edip ezip gecen siirlerimde
çevrilmesi imkansız cinsiyetsiz bir filme konu olmasın
via vigilandum

Via Vigilandum

Çirkin kırmızı

çirkin kırmızı bir duvar haritasında
hüzünlerini pusula ile
bulmak zorunda bırakılmış
bu afili kentin kanamasına
dur diyecek biri olmalı
büyümeyen çocukların gözleri için
rahibenin eteğine gizlenmiş
şahsiyetsiz tüccarların
aşıl tendonlarını kesmek farz
koşarken öldürülen uçurtmaların
yüzü suyu hürmetine
aldığın nefes
via vigilandum

Via Vigilandum

Çok sanrılı gece

ruhumun terkisinde tırnakları uzamış tanrının tırnak izleri durur
,tanrım kes artık parmak uçlarını ve teslim ol insanlığa
sırtımızda tırnak izleri durur mitolojik tanrıların
sil onları şimdi,yoksa bir ressam değilmişin
yada bir yazar,yoksa seri yi tamamlamaya çalışan bir katil
kimsin, eşgali tanımlanamayan bir ceset ?
put perest bir aşkın yatağında ruhum
içimde çığlıklar atan milyonlarca çocuk
çok tanrılı yalnızlıkların gecesindesin insanoğlu
dünyanın merkezi greenwech olamaz
ayaklarımın bastığı noktadır, virgüle öykünen
sevgilim şimdi bu kent çıplak bir kadın gibi karşımda
ve beni kan dan yarattı annem şimdi kanım uymuyor
gece yarısı kan isteyen hiçbir ölümlüye
bazı şiirlerin hiç akrabası yoktur
o yüzden piç doğarlar geceye
unutmayın çocuklar gecelerimiz kürtaj telaşında
hepiniz ananızın yatağına geri dönün
çıktığınız sokak, çıkmıyor hiçbir işlek genelevin sıcak yatağına
via vigilandum

Via Vigilandum

Dağınık ironi tasarımı

kapı önünde bekleyen vestiyerin
gitmeye meyilli askısı kadardı kadın
yada başka bir teoriye göre
ayakları gitmek için tasarlanmıştı
düşlerin
uyan artık
mülkiyetsiz düşlerini el altından kiraya verme
uykuların politikaya atıldı haberin olsun
yada kasten atılacak kimliksiz rahmin tarafından
göğüslerindeki uçurumdan aşağıya
via vigilandum

Via Vigilandum

Darağacında deniz damlası

mavi denizlere

biz birgün deniz'leri gezecektik ama ne zaman ?
biz birgün boynumuzda ilmek bağıracaktık sonsuza
kardelen çocuklar bizi uçurumlara saldı sonra
hüzünlerimizde boğulduk
takvimler kaldı geriye
orospu bir 5 mayıs
içimizde amansız bir martı telaşı zaman

ah benim güzel abim
biz hangi devir(im)de devrildik
avuğlarımızda bir yenilginin
yenilemeyen güzel çizgileri
gözlerimizde mavinin
sonsuz derinliği

via vigilandum

Via Vigilandum

Denize kıyısız imge

gabriel marguez'in hüzünlü orospuları gecenin bir yarısı
alkolik olmuş şiirlerle aldatıyor orospu hüzünlerini
bukowski boka bulanmış çukurunda yatarken
küfrediyor yeryüzünün gelmişine ve geçmeyen yaralarına
charles baudelaire ın lanetlenmiş kadınları bukowskinin kucağında
coğrafi bölgeleri kuraklığın anavatanı kadınların, babası bilinmiyor

yönetim biçimi biçimsizliğe bürünürken bir ülkenin
ütopik bir ülkenin düş'ünde üşüyor platon
unutma ancak esaretin şahlandığı ülkelerde ütopya üretilir
çünkü ütopya umudun sonsuzluğa bürünmüş özlemidir

yönetim biçimi şiir olan ütopik ülkelerin tüm denizlere kıyısı vardır
silikleşen bir ülke ancak mezarından tanınır
kendini bir kitabın 32.katından atıp intihar eden kelimeler
yeryüzüne doğru bir ivme ile düşerken
ansızın bir roman kahramının ortaya çıkışı
bir şiiri kurtarmaya yetmez bazen
ve hiçbir hastane rapor veremez bir şiirin
akıl ve ruh sağlığı bozulan imgelerine

çünkü bu şiir içindeki bir 'i' yi ancak
küfrederken feda edebilir

ve
ancak kızıl saçlı bir kadının asi ruhundan tutulur

via vigilandum

Via Vigilandum

Denize öyküner çöl düşü

kendimden soyundum ellerimi bir maya kabilesine bağışladım
ayaklarım denize öyküner bir çölün ortasında gömülü,yerini sadece annem bilecek

via vigilandum

Via Vigilandum

Devşirdiğim kelime ırkı

yazılmış bütün kitapları toplayan tanrıdan
menzilinden sapmış gece tutsağı yazarın kanlı şarabından
ayuç içindeki son çizginin, parmak uçlarımın avlusuna kurduğu
ağaçtan, son anda kurtardığım boynumun hatrına
öldürmedim bir kez daha, benden olan çocuğunun uçurtmasını
ve bilinmeyen yeryüzü tarihinden devşirdiğim kelimelerin ırkından
yaktığım tüm şiirlerin mezhebine kadar soruyorum şimdilerde
annemin bilmeden yıkadığı kimliğini
kimliğin ki, kentin en olmadık yerinde soruyor
kitapların kutsiyetini

via vigilandum

Via Vigilandum

Doğmamış kız çocuğu

bir kızım olsun istiyorum.....
biraz asi biraz kırmızı
biraz mavi biraz kardelen
saçları beline kadar babilin asma yaprağı
kızımın gözlerinde dursun tüm savaşlar
ölen tüm çocuklar yaşasın onun yüzünde

bir kızım olmalı
o uyuyunca dünya dursun
yeryüzünün saçları beline kadar ıslak
sahra çölü suya bulanacak
gökyüzü bir kez daha maviye aşık

beraber tüm çizgi filmleri izlemek
tüm şarkıları dinlemek kızım
uzak yolculuklara çıkmak mesela
rapunzelin saçları halt etsin saçlarının yanında
ki rapunzel saçlarını kazıttı kızım girdiği depresyon sonucunda
kayıp balık nemo nerede kızım senin doğmamış bedenini gizlendi
şirinlerin köyü şimdi amerikanın kirli elinde
alice harikalar diyarını çoktan terk etti
aslan kral kendi ormanında esir kızım

bir ceninim ben şimdi senin doğmamış bedeninde
saçlarını kızıla boyatacağın kızım haberin olsun
şarap yapmayı öğreteceğsin babana
şiirlerin her dizesinde büyüyeceğsin sen
kızım baban sana gebe

via vigilandum

Via Vigilandum

Düello telaşı ve tanrı kısırlığı

bilinmezliğin bilirkışı raporu, azınlığın azgın doyumsuzluğuna
sunarken kendini, çoğunluğun çokça esareti hep bir ağızdan
çıkan arya'larla çığlık atarken, kalabalığın kendini kaosun içinde arayıp
bulamadığı bir bermuda üçgeninin içinde kayboluyorum
sessizliğin içindeki boşluktan, hiç'liğin piç'likleri doğurduğu
yağmalanmış sokaklardan geçiyorum
ayak izlerim ancak bir iz sürücü tarafından takip ediliyor
burada bir ateş yakılmış, fazla uzaklaşmış olamam
sonsuzluğun sonuna gelmiş yaşamların kıyısında
a noktasından b noktasına dehşet bir ivmeyle
ibrenin kendini sona vurduğu ibneleşmiş yolların sonunda
ve tüm fizik kurallarını alt etmiş bir basınçla, yıkılmasını istediğim
duvarlara, çarpım tablosunun feryad edip kendinden uzaklaştığı
içedönük bir güçle çarpıyorum,
haberim olsun sevgilim, einstein izafiyet kuramının ortasında
izafiyet geçirdi,

kilisedeki rahip tanrıyı inkar etti, kendine on kırbaç vurup
geneleve gitti, genelleşmiş evlerin genelleme yapma diye
uyardığı freud çükünü kesip bir posta kolisinde
büyük iskenderin makedonyasına gönderdi
posta arabası kızılderililer tarafından topraklarına
girildiği gerekçesi ile tersyüz edildi....
2x2=4 kendini inkar etti bir bomba bağlayıp bedenine
kendini imha etti, matematiksel kabullenişler
isyan edip sokaklara dökülüp, ellerinde pankartlarla yürüyüşe geçerken
gaz bombalarını devreye soktu hitler

nietzsche bir gaz odasının içinde niçin diye sorarken
şizofren bir hastalık gözlerine vurdu lou salome tecavüze uğradı
kafka milenasını gözaltında işkencede kaybetti mezarı bilinmiyor
cemal süreya tomrisi şiirlerinin içine gömdü

bense seni ancak bir maden ocağının labirentlerinde
kaybetmiş olabilirim çünkü tüm bilimsel buluşlara sordum tüm karakolları, hastaneleri
aradım, failin meçhul bir grizu patlaması
yokoluşların varlık nedenimdir
varlığım ise yokoluşunda gizli

via vigilandum

Via Vigilandum

Düş posası

az daha geç kalsaydınız,düşlerinizden reşel yapacaktık posanızdan savaş çıkaracaktık
dedi.iktidarsız apoletli bir general
ve başonsuz yürümeyen bir emir komuta zincirinin son halkasından bağıyordu içsesi
çocuğuna,biraz daha barış az daha barış
via vigilandum

Via Vigilandum

Düş promili

yedi milyar insanın içinden,değmeden hiçbirine geçebilirdik seninle ,ama dur hayır,kanamalı bir düştü bu sadece.....ve tüm hastahaneler imdat çağrısı ile uyandı geceye
ardına bakmadan koşan sigaramın gece yasaklanması gibi,
masamın alkol sınırı polise yakalanıyor her gece
üzerinde kimliksiz bir çakı,hayatın göt cebinde gizli
kuşlara veriyorum tüm cephanemi,lütfen ayıplama
parmak uçlarımda mürekkebi bitiyor sen gittiğinde
tükenmez bir kalem isyan ediyor sonra
kızıla boyuyorum yahudi kamplarını
ve harflerim kobay olarak kullanılıyor sana ulaşmak için
ayak izlerin balistik raporudur
kalemimin

via vigilandum

Via Vigilandum

Düşlerine çektiğin peşkeş fiziği

fiziğin tüm kurallarını kalbimin üzerinde deneyen kadın
ruhumun çocukluğuna nota veren bir tanrıyla aşık atıyor
ve bir kobay olarak kullanıyor,okuduğum kitabın parmak kesici
düşlerini
tanrılarınızın öldürdüğü çocuklar okumalı canınızı
her sayfası,hayat boyu öldürmüş bir seri katilin son kurbanında
durup düşünmesi gibi.yeniden yazılmalı yada tüm yazarlar saplamalı kalem en sevdiği
kadının omuz çukuruna
gözlerime saplanmış bir kalemin yazdığı kelimelerin
politik kaygılara peşkeş çekilmiş düşlerinden
doğurdum seni,
via vigilandum

Via Vigilandum

Düşsel fotoğraf kanaması

çok şey istememiştik
biraz sınırlar yıkılsın, biraz çocuklar ölmesin
birazda rakı içmekti derdimiz
savaş meydanları doluydu cesetlerle
ve tüm dünya şizofren bir umudun pençesindeydi
savaş gerçektir ve orgazmlar mutluluğun üzerine
yırtık bir fotoğraf gibi yapıştırıldı
alabildiğine yapışkan
ötenazi isteği kabul edilmeyen bir kadının
tüm düşleri ötelenmişti unutmadan
fazla birşey istememiştik aslında
birkaç bardak çay biraz şarap içip gidecektik
bu kanaması durmayan regl olmuş
dünya denilen kadından

via vigilandum

Via Vigilandum

Embriyo

milyonlarca kelime arasından geldim sana yorgunum
bir cenazeye yetişemeyecek kadar kırık ayaklarım
ve bir cümle kuramayacak kadar kısır dilim
bir su birikintisinin içinde evrimleşip geldim sana
yorgunum,ve inan geç kalmak istemedim
sadece rötör yaptı tüm doğa dengeleri
ancak bir embriyo kadar yazabildim
nede olsa her kelime döllenmiş yumurtadır
ben bu kelimelerin çocukluğunu bilirim
bir arkadaşım vardı,ne olacak böyle dedim
tarihin akışına bırak herşeyi
inceldiği yerden kopsun dedi
kanadığımız yerden ölüyoruz
dedim
sigaranın,şarabın ve küfrün icadı da tam o tarihe rastlar
insanlık sigarayı,küfrü ve şarabı icat etmeseydi
bir dakika bile katlanamazdı kendine dedim
uzaklaştı yanımdan usulca tüm tarihsel olaylar
via

Via Vigilandum

Enkaz prömiyeri

lanet olası dünyanın bile unutmak için bileklerine enjekte etmek istediği sıvı için damar aradığı bir çağ bu, üçüncü sınıf bir barın karanlık köşelerinden birinde oturuyorduk ve ayaklarımızdaki prangayla sevişmek için sıraya giren lanet politikacıların çocukluğundan bahsediyorduk, güneş doğmak üzereydi, bense dışarıdan gelen sese yöneldim, "kurtuluş yok tekbaşına ya hepimiz yaa hiçbirmiz" kadın kırmızı ojelerini sürüyordu, çocuk luna parktaki bir atlı karıncanın travmalarını canlandırıyor, yaşlı bir tiyatro salonunun sigaradan sararmış sahnesinde, ve kentin tüm hastaneleri kanamayı durdurmak için kullanıyordu sanki alkolü ölüm alarm kurmuyordu, ve sen fırsat kolluyordun, salası okunan ölümün bile korktuğu cesedemin üstüne kusmak için biz, sikik şiirler yazıyorduk, enkaz altında kalan

via vigilandum

Via Vigilandum

Ertesi gün hiç'liği

(ölerek yaşıayan şairlere)

intihar kokan şiirlerini alıp giden sancılı kadınlar
acılarını bu coğrafyadaki tüm kadınlara miras bırakıp
hiç'liğin ertesine yol alırken
hiçbir zaman çözülemeyecek sırlarını
alıp götürdüler karanlık mabetlerine
şairin son sığınağı intihar
şiir ise bir intiharın son mektubu
bir canlı bombadır şiir yazan
kendini imha etmesi gereken
nasıl olurmuş göze almak
gözlerden ötesini
rahminden çocuk yerine şiir doğurdu
hepsi kendi şiirlerinin tanrısı
ve tanrıdır kendi ölüm şeklini belirleyen
ölümü beklemek değildi aslolan
yoksa nasıl tanrı olunurdu

.....

via vigilandum

Via Vigilandum

Ertesi gün imgesi

lanetli kadınların varlığını Baudelaire'den öğrenen
tüm imgeler yasaklanmış, bende yeni öğrendim
nietzsche lou salome a aşık olmadan önce
cema süreya okumalıydı mutlaka
soyadındaki o baskın harfi bir bahiste kaybeden adamın
kaybedecek başka neyi olabilirdi ki
ulaşabildiği her gerçeği inkar eden ve tarihin çöp kutusuna gömen insanın
kaybedecek başka neyi olabilirdi..?
ulaşamadıklarının peşinden koşan kendi zincirine hükmedemeyen köpek
içimizde bir bing bang, sanki benim için evrimleştin kadın
gecenin saat 4 ü şimdi lou salome da uyuyor, tomriste
ruhumuz ertesi gün hapi alıyor şimdilerde.
bir daha doğurmamak için o şizofren geleceği
via vigilandum

Via Vigilandum

Esaretin ayak izi

Sumptus captivitatem

esaretin, özgürlüğe olan amansız tutkusu
dört duvarın arasında bir plaktan inleyen müziğin
esir düşmüş notalarında buldu kendini
yitik bir dehanın beyin hücrelerindeki
amansız yalnızlığının yargılanan mahrem yerlerinde

kanamalı bir hapishanenin hane olmaktan çıkmış
çatısız, yağmur alan hücreleri çığlık atıyor şimdi
özgürlük naraları hiçe saymış bir adamın
beyin hücrelerindeki kıvılcımlarda kaybediyor kendini

kiraya verilen yaşamlarını komün bir sevişme tutkusu ile
yeniden almak isteyen yüzleri yitik adamların
hınca hınç dolu düşünceleri sardı hapishane avlusunun
ayak izleri bırakmayan meçhul düşlerini

yaşlı bir adamın kanat çırpan bir kuşa olan özlemi
ten rengi siyaha çalan bir adamın çalınan yaşamında
sorguya çekildi bekareti bozulmuş ıssız bir odada
ağızındaki ölüm kokusunu gövdesindeki ölüm tutkusuna
peşkeş çeken üniformalı adamların nefreti sardı
özgürlüğün yeraltında ilerleyen ne idüğü belirsiz ütopyalarını

kitapların her sayfasında hayalini tasarlayan adam
şimdi bir deniz kıyısında sandalı maviliğin tam ortasında
karanlığın özgürlüğe giden her basamağında
çığlıklar atıyor amansızca

freedom

via vigilandum

Via Vigilandum

Eve dönüş

bundan sonra ne mi olur?

hiç

biraz ölürüz, biraz kitapların tırnakları çekilir

biraz filmlerin, siyah beyaz düşünden

devşiririz mutluluğu

biraz dinozorların belkemiğinden yaparız ağaçları

en fazla çocukların masallarında kurt yer kuşu

en fazla döneriz geri

anamızın rahmine

via vigilandum

Via Vigilandum

Filler mezarlığında kutsal palyaço intiharı

filler mezarlığının hafızasını yitirmis kutsal kitabı yasaklanıyor
tüm kitapçılarda
odası kudüstü kadının yatağı filistin
katledildi tüm ana rahimleri o gece
ateist siirler doğurdu bana her gece kadın
gözlerinde o imkansız düslerin
hiç vazgeçmeyen hayalperest dünyasında yattık
uyandık sabah olmadan
gözlerimiz hala o yitik ütopyanın
siirsiz kalan harman nikotin sancılarında
isimsiz siirler düsledik birlikte
kimliksiz kentler
isim koymadık hiçbir hayvani asklara o gece
sevismelerimiz sadece katledilen çocukların
yeniden doğma telasında birbirine sarılacak şimdi
ölen her çocuk senin kutsal rahminde can bulacak
sakın dösük yapma dedim sana dösürmemelisin
rahmine sakladığım hiçbir çocuğu kan revan meydanlara
via vigilandum

Via Vigilandum

Frida regl'i

(frida kahloya)

bedenini tuval yapmış kendi kanı ile resimler çizerken kadın
fırça darbelerinde öldürdüğü tanrıların yasını tutuyordu
acının coğrafyasıydı bedenin frida,sen acısız yapamazdın
söyle bana cinayet silahı fırça darbelerinle öldürdüğün
kaç diegonun cesedi var arka bahçende
kızıla boyanmış tutkunla acının sevişmesiydin sen
tanrıların kıskandığı,doğanın en uhrevi bahçelerinde çizdiğin
resimlerinle şimdi bir katil daha yarattın
ahh frida o meyhanenin gizinde masanda şarkı
söyleyen yaşlı kadın,kendi intiharlarını gördüğün düşlerin
şimdi bir bak , sen aslında kendini öldürdün
şimdi oturup van gogh la şarap içmeliyim
sen kendi cennetinde dans et
frida

via vigilandum

Via Vigilandum

Gayrimeşru kanama

kendi doğasına sırnaşan trajedi içinde bir beyin hücresi
en azılı barikalara attı kendini
tüm çaban beni öldürmek için kesici bir alet edinmekti
ne pahasına olursa olsun katletmek hayal gücümü
paha biçilmez yakut bir hançerdi ülkemin sokakları
ben kendi benliğimden çıktım yola senin a kentinden içeri
tüm hayatımız karmaşık bir matematik problemi oysa
tanrı parmak izini unuttu senin göz bebeğinde yavrum
başka bir gezegen düşlemeye gerek yok dedim insana
ayaklarının basacağı her gezegenden gayri meşru çocukların olacak
isimlerini sen bile bilmeyeceksin inan bana
parola yokluğunda bu gece ki nöbetimde
işaretin saatte yüz seksen kilometre hızla giden arabanın içinde
şoför mahalini düşleyen düş gücünde gizli
unuttuğun birşey vardı yalnız ve yalın gerçeklik
hepimiz mezarın dibinde bir cesedi tırtıklayan
ayaklarını yitirmiş tırtılın koşmaya olan özlemiydik
huzur yalnızlığında saklı, unutma bunu sakın dedim bana
bir havyardır yalnızlık, öylesine lüks öylesine değerli
ulaşılması güç, boynundaki gerdanlık
gerdanından öptüm bu gece omuz çukurun mezarımdır
hiçbir duayı kabul etmez ruhum
tanrılar diyorsun tanrılar madem bu kadar adiller
neden dünya denilen bu regl olmuş gezegen
via vigilandum

Via Vigilandum

Gebe dir gökyüzü

biat edilmiş putları yıkıyor şimdi
ilahi varlığında yokolan düşlerin
tanrıçalara nispet olsun diye doğmuşsun
anne rahmi kadar kutsal
manastıra kapanan bir fahişe kadar
masum bedeninde

şimdi geneleve düşen bir rahibe kadar
kendi rahmine yabancısın
isyanın kendi bedeninde
sen aslında kendine
ölü doğmuşsun
çaresi yok
kendi intiharında
tanrıya şirk koşacaksın

ilkel bir şiir şimdi intihar edecek
yeryüzü bana
gökyüzü sana gebe
babası yok düşlerinin
adem havvayı platonik bir aşkla sevdi sadece

yasak meyve senin teninde gizli
benimse gizlerim arafta kaldı
matemim gizli öznemde
öznelerin gizlendiği kelimelerden
ucube bir kitap yazılır şimdi, kutsallığının
siktir edilmiş ayetlerinde

bu gece vahiy inen bir peygamberin
kendini inkar eden
tanrısı değil
tanrıça özlemisin
sen aslında tövbe edilmiş bir günahın
kendine isyanında gizlisin
gizlerin bozulmuş zarında
afroz edilmişsin
bir adam piç kaldı
kendi düşlerinde
düşen anlamların kendi
anlamsızlığında

via vigilandum

Via Vigilandum

Geceden akan rimel

gece, ölmek için doğmamıştır ve gece doğan hiçbir çocuk,ölmek için yaşamaz çocuk
ve bu saatlerde
herkes herkesin
üvey annesi,üvey babası
üvey arkadaşdır
rimeli,hatta imgesidir çocuk
herkes herkesin üvey sevgilisidir
herkes herkesin birazda göz boyası
aşk kırıntısı,
bu saatlerde
herkes herkesin yaşamaya doymayan cesedidir çocuk
herkes herkesin biraz çilekli tartı
biraz tanrısıdır çocuk
ahh çocuk,geceden peydahladığım
toplu mezarımsın
via vigilandum

Via Vigilandum

Gecenin iskeleti

geceyi seviyorum kafatasını kazıyor gerçekliğin.....

via vigilandum

Via Vigilandum

Gecenin narkozu

şimdi cenk ederken kelimeler kendi arasında
bir kız çocuğu doğursun şiirlerin kalbi
göğüs göğüse çarpışsın er meydanında duygular
ve burada ne yazılıyorsa,gecenin narkozu olmadan yazılsın
ertesi gün hapı almasın,geceden gebe kalmış hüzünler
via vigilandum

Via Vigilandum

Genetiği değiştirilmiş duygular mezarlığı

genetiği değiştirilmiş duyguların mezarlığı
kentlerin evrilmiş uzantılarına gömüldü
ve hiçbir ceset inkar etmedi
kadının yeniden,rahminden
sahte sancılarla kendini doğurduğunu

via vigilandum

Via Vigilandum

Gidersem nefes al

iddia makamıyım bu regl sancılı savaşın meydanında
her çocuk büyümeden tanrı olmalı takas yoluyla

via vigilandum

Via Vigilandum

Giyotin coğrafyası ve omuz çukurun

ve adın adımın yanına tüm dillerde yazılan
geviri hatası şimdi
omuzlarından akıyor gözyaşların
ve ben tanrıyla rulet oynadım
çocukluğumun karlı ilkokul sancılarında
şimdi git ayakların coğrafyamın
bir metrekaresinde iz bırakmaşın
git şimdi, hiçbir ölüm çocuk doğurmasın
adını bir şarap mahzeninin gizli sığınağında yitirdim
ellerimi uzattığım hiçbir kadının cesedi
yeniden doğurmuyor beni git.
ülkem giyotinle idam edilmesin ayaklarında
bedenini kelimelerle yakmak istediğim kadınlardır
beni yeniden doğuran küllerinden
via vigilandum

Via Vigilandum

Giyotin'li ve şırıngalı şiir

damarlarıma aşırı dozda şiir enjekte ettiğim
benliğimden arınan ruhumun keşmekeşinde
çıplak kelimelerim birer birer intihar ediyor
aykırı anlamların secde ettiği düşlerim
şiirsel orgazmların eşliğinde faili meçhul
cinayetlere kurban giderken
gözlerinin arasına bir darağacı kurup asıyorum kendimi
kırmızı ölümler giyiniyorum,
ölümünü seven celladınıda sevmeli diyorum
bu gece ölü doğmuş hüzünlerden öte(nazi) istiyorum

(öte)lenmiş düşleri (nazi) kamplarında
tecavüze uğramış bir kadının
tanrılara yardım ve yataklık yapan gökyüzünün unuttuğu
yeryüzünün tanımadığı bedeninde büyüyorsun
tanrı olsam kıskanırim acılarını
doğuştan kanamalı bir varlığın
kanayan yaralarını böylesine sevmesi olağandır diyorum

dibe vurmuş acılarının iflah olmaz tanrısı oluyorsun
vahiy gönderdiğin peygamberin oluyorum
secde edip yüz sürüyorum yaralarına
ayet ayet okuduğum bedeninde kendime dönüyorum
ve sen artık kendi günahlarından beni yaratıyorsun
tavaf ettiğim belinin kıvrımından eğilip şarap içiyorum
avauçlarının içinden yaşamın kaynağını sunuyorsun bana
artık hiçbir sevap aklamaz bizi
biz kendi cehenennemimizde
kendi yaralarına şarap döken
çok bilinmeyenli denklemin (pi)çleriyiz
sen gidiyorsun mabedine
ben kendi ölümümü yazmalıyım
başka türlüşü haksızlıktır
tanrısı olduğum
şiirlerime

via vigilandum

Via Vigilandum

Gölgesini dansa kaldıran sone

kendi gölgesini dansa kaldıran,ve bir kentin recm meydanına elindeki paslı hançerle,dörtnala giren kadının Shakespeare in sone sine atıfta bulunan saçları çığlıklar atıyordu,vazgeçtim bu dünyadan tek ölüm paklar beni yorgundu,tersine akan ırmakta,dünyanın tersine yüzen bir balık tı bakarsan gökyüzünü yeniden tasarlayan tanrının yeryüzündeki dişi peygamberi isyankar gladyatörlerin secde ettiği doğurgan ve soğuk metal paslı çivi gecemin kasıklarına girip,gecemi geçmişimi ve geleceğimi ..iken tanrıçam sabaha karşı ülkemi esir alan halkın ihtilali,devrim hasretimsin teninde ölüm ve yaşamın sevişmesini gördüm yemin edebilirim tersine yüzdüğü yeryüzünde yorgunluğu kadının omuz çukurunda biten tükenen bir adamın düşü düştü dipsiz kuyunun dibine kağıttan tasarlanmış düş araçları yapıyordu elleri ile adam da vinci nin monalisa sını aldı elinden bir tek fırça darbesi ile adam ve gözlerini açtığında bir ihtilalin koynunda uyuyordu ölüyordu kendi elleri ile yaptığı kağıttan bir geminin devrim düşlerinde kurtul benden,ölümlerimi tasarla,kusursuz bir suikast planıdır ne de olsa hayat dediğin bakire fahişe,her yatakta kirlenen düşlerini hayır kurumuna bağışlayan ve yasaklanan alfabenin en çıplak harfi bir iskeletle dans eden bedenini,ihbar edecek şimdi tüm cümle(lerimi) alemimi

.....
via vigilandum

Via Vigilandum

Görücü usulü kelimelerin senaryo sanrısı

görücü usulü kelimeleri görmekten vazgeçen
illegal devlet yasalarına rağmen yaşanılması
yasadışı yağmurun ıslattığı her kelimenin eline doğan
bu yetişkin senaryo sanrısı
iliklerine kadar geceden üryan anaların doğurduğu
her cümleyi kürtaaj hevesine kurban veren
bu han-ı yağma aşkların çarşafa büründüğü
çocuk kalan kadınlar mezarlığının üstüne
yemin ederim ki
o da biliyordu
odamın en mahrem yerine gömüldüğünü
çıkıp ön saflara bir kez bile
inkar etmedi
yatağımın köşesinde
tüm silahlarını tek tek gömdüğünü
via vigilandum

Via Vigilandum

Gözbebeği ayeti

sütten kesilen gecenin memeleri
afrikadaki çocuğun dudak tiryakisi gözleri
ve senin,ellerin
kısır bir savaş çığırtkanıdır şimdi
öyle yaa biz hiç barışmadık senin
ayet yazan gözbebeklerinle
haa bir mermi eksik,haa bir mermi fazlaydı
bu şiirin,şah damarına
via vigilandum

Via Vigilandum

Gözler mezarlığı

kök salmaktan kaçtığım toprakların suretini gördüm köklerimi saldıgım kadınların gözler mezarlığında....aidiyet hissinin zamanla yokoluşunu kendi suretimdeki bir sinema perdesinden izledim.senaryosunu bir kalemin ucundan döktüm ayaklarımın bastığı her parça kağıda...

via vigilandum

Via Vigilandum

Gözlerindeki kuş ölüsü

gözlerindeki kuşun kanatlarından
yerçekimsiz ortamda, uçmaya çalışan
çocukluğuna hitaben yazdığım
her cümlemin arkasında bir duvar
hak iddia ediyor, avuçlarından fırlayan
tanrının, çocukluk zarından
oysa kızlık zarı çoktan bozuldu
abaza mermilerin hedefine düşen
çocuğun masum oyuncakları
yazdıklarım ağır geliyor yazılmış kutsal kitapların önsözüne
tanrı bile vazgeçti cümlelerimin ayetlerinden
artık eminim, tanrı kendi aynasına baksa bir kez
infaz eder her hücrelerini

via vigilandum

Via Vigilandum

Günah kedisi

yalanım yok herkesin günahını alabilirim üstüme
hemde gözlerimi kırpmadan,
ölen bir çocuğun mesela,günahı benim boynuma
bir dart tahtasının beni tüm sarhoşluklara gark ettiği gecede
içmeden sarhoş olan herkesin günahı üstümde başımda
üstüm başım yırtık bir bach dinletisinde
piyanonun her tuşu kulak memelerimin dik başlı asi ucunda saklı
yalanım yok,yeryüzündeki her sarhoşun hanesi olabilir
kalemimdeki mürekkep yuvası
tüm uzuvlarımı bağışladım bir bilimsel araştırma kaygısına
ama bilim senden uzakta,aşktan ırak bir çöl kıyısında
kemiklerim aç bir köpeğin mutluluğunda
adımı sildirdim tüm devlet kurumlarının yazısız arşivinden
mutluluk mu? çok mutlu oldum ama
bir lanettir bu biliyorum
kendi mavimi kurak bir coğrafyaya bağışladım
oda yetmedi artık elimden gelen her cümle
ayaklarının gidiş hevesinde
bana kızma,ölmek yakışır bazı ucube şiirlere
varlığı kötülük getirecek kalabalık düşlere
gitmek gerekir bazen hiçbir nedeni yokken
via vigilandum

Via Vigilandum

Hanna

kendine küsmüs kasıkların yeni yetme bir çocuğun düslerinde sahanır
bir kitabın sayfalarında bırakıyorsun düslerini ahh hanna
sevisme senfonilerinin ardından,kasıklarını bir kitapla takas eden gözlerin vardı
yatağın yeryüzündeki tüm tapınakların anası hanna
kendini her an uçacak bir kusun kanatlarına peskes çeken düslerin
çocuğun acemi arzularının hayal alemine doğru yola çıktı
sehvetin kendine sapladığın zehirli bir hançerin masumiyet arayışı
bir nazi subayının düzdüğü hayatının kendini aklama çabaları nafile
latince bir isim bulmalı sana sui mesela sui olmalı adın
atesle dans eden kadının yanmadan yakan her bir kıvılcımında doğdun sen
huzur denilen seyin her milimetresinde günah çıkararak bir rahibeye dönüştün
ahh hanna sen tutkuydun
bir çocuğa oku dediğin her kitabın harflerinde orgazm olan ruhunun ötesinde
kendine iskence ettiğin her anın düslerini senden aldığı çok tanrılı yalnızlığın
yine kendine tapındığı bir kilisenin kapısına bırakılmış piç bir kadının yalnızlığıydın
yargılandın tüm engizisyon mahkemelerinde
hücredeki kitapların mabedim olan ayaklarının kendini asma için
bir ölüm sandalyesi olduğunu nereden bilebilirdim ki
ipini kendi çeken mahkumun ayak izini bırakmadığı idam fermanının
içsel acılarının seni dayanılmaz intihar seremonilerine sürüklediği
son hücrede ayakların gitmeye mahkum
sen ölmeye mahkum bir kadınsın hanna
seni asmayacaklar
boynuna ölümün o yağlı urganını ellerinle dolayıp
ikimizin ölüm fermanını imzalayacaksın
ve ayakların boşlukta kalacak
oysa ayak parmaklarını
ben öpecektim hanna

via vigilandum

Via Vigilandum

Haraç mezat kurgu

keşke
keşke diyorum,lila
bu ülke bir sevgili uğruna satılsaydı
haraç mezat
ortadoğuda, yerde yatan bir çocuk cesedi
uyumazdı,bu kadar erken
ve uyanmazdı,ejderhalar ülkesinde
kimliğini satmış,hiçbir cellat
via vigilandum

Via Vigilandum

Hiç

hiç....

itaatkar çiçekler vermedim sana,kardelendi yasak meyveyi yiyen,tanrılar yanılıyor dinle sözlerimi, hayat kısa kuşlar uçmuyor aslında,o kuşlar ki rapunzel olmak isteseler,saçları ulaşmaz omuzlarına.....
via vigilandum

Via Vigilandum

Hiç ses

gözlerimin iki perdelik oyununu sahneledim
geceyi bir sahne olarak kiralamak neydi şimdi
bir tasarım harikası neresinden bakarsan
boş bir salonun maskeler takmış dekarosyon çabası gördüğüm
sen ya bir yazar olacaksın yada bir hiç iç sesim
tüm kelimeleri öldürdüğüm sabahın ilk ışıkları bunlar
damarımda alkol niyetine aldığım bu müziğin umarsız sesi
ve sessizliğin nefesi aslında bizi katleden
intiharın göbek bağı kesilmemiş kaygısı yaşadıklarımız
şimdi kanalizyon çukurumuzun damar yolunu bulmak tek sorun
büyümeyen çocukluk düşlerimizden kan akacak
acısız bir intihar asla mektup bırakmaz arkasından
atlı karıncanın üstündeydi hala ölen çocuk
şimdi kente bir film gelse koşarak
şimdi iklimler değişse an be an
şimdi sokak ortasında vurulsa bir yersiz gurur
tüm haritalar silinecek yeryüzünde
hemde senin göz çukuruna attığım bir çentikte
hangi intihar bu kadar gülen bir çift gözle gitti
intiharın asık suratlı kalbine
şarabın kızıl gazabı öldürecek bizim
siyaha bürünen çiftleşme seremonilerimizi
via vigilandum

Via Vigilandum

Hiçlik izdüşümü

hiçliğe soyunmuş bir kıta'nın kıtalar arası yolculuklarında
beyni yıkanıyor bir seyyahın ayak izleri, kaybolan izdüşümlerinde
edepsiz cümlelerini edebiyatın yataklarına yatırıp
kendine köle eden bir adamın
sessiz iç çekişleri, silik bir sokağın
kendine karanlık ayetlerinde
giz
li
gizler kendine çıplak
sana giyinmiş hallerinde
aşk kendini inkar etti
via vigilandum

Via Vigilandum

Histerik bukalemun ultiyatomu

kahkaha atan bukalemunun
içindeki maskeyi inkar eden
anestezi verilmiş damarları
vahşi bir hayvanın içindeki uysal kediye
su taşırken ağzında
yüzün çizgilerle belirlenmiş
ülke sınırlarının kapitalist çocuğunu
istemsiz doğuruyor şimdi
sen hangi günahdan peydahladın
bu legal aşklarını
ve şizofren bir tanrı ağlarken kendi hiçliğine
ertelenmiş doğumlarını histerik bir sancıyla
yeryüzüne getiren şeytanlar türedi
yeryüzünün bakire kasıklarında
tüm şahmeranlar ahkam kesiyor gözlerinde
ve sen şimdi bakire sandığın
beyin hücrelerini özenle saklıyorsun
çeyiz sandığının omuz çukurunda
ya sen öl
ya savaş nedeni ultiyatomlar
sarsın yatağımın başköşesini
bilinçaltına aldığı her fahişe düşünce
düşman bir şarkının
senin mabedine deşifre olmuş ajanlarını
sızdıracak şimdi
hazır ol

via vigilandum

Via Vigilandum

III

(I)

ruhu orgazma alışmış kalabalıkların kabilesinde
beyinsel mastürbasyonlarımızı yaparken
tanrının kürtajla aldırıldığı ve inkar ettiği
çocukların yasını tutuyoruz
gecenin cezbedici saatlerinde
maskelerimizi çıkarıyor
karanlıkların ötesinde
günah çıkarma ayinlerimiz başlıyor
iyi giyiniyoruz kalabalıkların içinde
biz aslında ancak kendimizi beceriyoruz

odam boş ve halısız duvarımdaki tablo konuştu

(II)

tüm organlarım isyan etti ruhum açlık grevinde
penceremin kelebek camından destursuz
girerken kelimeler çıkmaz sokaklarında
kayboluyorum dizelerin
gecenin ıssız adalarında bir robenson cruiso
denizlerin ortasından çıkıp gelen gemiye
binmeyi reddediyor
sokrates elinde şarap çanağı ile küfrediyor
antik yunan tapınaklarında tapınmayı reddederken platon
,zehiri şarap niyetine içiyor
sokrates gözleri yaşlı bakıyor ardından
tüm filozoflar cahil kadını
hiçliğin ötesinden bakıyorum şimdi sana

yazmak birazda kendini inkar etmektir

via vigilandum

Via Vigilandum

Irksal dűş ölümlü

dűş ölümlerinden birini daha es geçiyorsun
fiziksel bir öiümün hayal tabiri yapışıyor dudaklarına
bilincinin sana ihanet ettiği zamanlardasın
ırk ım sana korkunç ihanetlerde űimdi
cinsiyetsiz dűşlerin,kafatası katliam meleđini dođurdu gece
tanrının bileklerinden tuttum,bir ocuk daha ölmek üzereyken
insan dediğin uyandırılması gereken bir ilekli turta sadece
odamın labirentlerinden bir yol geçiyor sana
bir akıl hastanesinin bahçesinde kaybediyorsun geçmişini
kalbim diyorsun,çığlıklar atarak
o da sadece gece yapılan gizli bir organ nakli
susmak senin rahminde alabildiğine anlamlı
suskunlukları doğurdun çığlıkların bu gece kapalı
via vigilandum

Via Vigilandum

İdeolojik ay söylemi

sahip olduğum tüm tarihsel,biyolojik,fizyolojik bilgiye rağmen
senin varoluşuna dair ideolojik fikirlere aklım ermez
edebi değildi kelimelerim gözlerinle ilgili ideolojik teoriler biriktirdim
heraklitos a imanım tamdır,fakat hala başka gezegenlerde senin yaşadığına ve orada
hayat olduğuna dair tezler var
küresel ısınmaya sen koynuma girene kadar inanmadım
big bang a içine girdiğimde şahit oldum
ve ağız boşluğumda hep bir siyanür kapsülü sakladım
sen bizi içki içmeyen,çay,kahve sevmeyen,kitap okumayan kftretmeyenlerden ve kalp
atışlarını ahmakça kontrol altında tutmaya çalışanlardan koru
hadi çay koy içelim
via vigilandum

Via Vigilandum

İğdiş imge

önceden hazırlanmış bir düş kapanına düştük,
,kendini yoktan varetmiş tanrılar türedi
annemizin rahminden,ve hastane odaları milenyumun kanlı odasıydı
ruhani bir ülkenin,ruh durumundan düşük yaptığı bu gerçekçi ölüm
kimsenin göz pınarına dokunmadı,gözlerimiz gebe şimdi sağanak yağmura
durun,artık ölmek bir emir kipi yeryüzünün lanetlileri
sesim bir dahaki yaşama,ama durun sonrası yok bu nefes alışın
uyuşturucuyu beyin odalarına zerk eden bir kat görevlisi intihar edecek
ve hiçbir otel odasında geçmeyecek kimlik bilgilerim
silik bir cinayet filminin,faili malum olan kanlı sahnesi
deniz üstünde uçuşan bir martının iğdiş edilmesi kadar insanlık suçu
durun daha bitmedi,odamın akvaryuma dönüştüğü bu derin sularda
köpek balıklarının her yanı sardığı gerçeği,düş alemine götürecekt sizi
düşler gerçeklerin acımasız neticesi korkmayın yüzeye çıkarın nefesinizi
ansızın türemedi bu coğrafyamın bakire bedeninde
düşünün bu ancak 17.yüzyılın karanlık hevesi
ölüyoruz lanetliler,farkındalık uzuvlarımızı küçük bir operasyonla bağışladık
kana susamış,bu kansız vampirin gurme hevesine
durun daha bitmedi bu ucuz romanın düşen yaprakları
serum takılı şimdi kalemlerin mürekkep çukurunda
katilinden acil satılık ilanı dolaşılıyor her sokak arasında
ve bir yazar okuma yazma bilmediğini iddia edecek şimdi
kahinin doğmamış kehanet uçkurunda
uçkuru beynine dolanan bu insan sarrafı kitapçılarda
kendini acilen satacak bir rezidansın son katında bekliyor
şifreleri çözülmemiş bu senaryonun sıradan masal kitabı
ölen tüm film kahramanlarının mezarı artık suit bir yalnızlıkta
yatağımın başucunda bir robin hood bekliyor
elleri her an yazılması olası bir hikayenin tetik parmağında
durun daha bitmedi,devamı gelecek bu cümle katliamının
aynaya bakın gözleriniz hala bir kurtarıcı hayalinde
önceden yazılan senaryonun,figüran hataları bitirecek bu filmin
son sahnesini,tüm başrol oyuncularını içinizdeki ölü ruhlarda
suni teneffüs yapın kendinize,organik bir nefes alışa özlem duyan
bu iğdiş edilmiş yalnızlığınızda
via vigilandum

Via Vigilandum

İKilem ur'u

adına tarih yazılmasını istiyor
fakat ne kendisi o kadar aşık
ne de ben yazacak kadar güçlüyüm
saf aşkı arıyor kendince
ama ne kendisi o kadar saf
nede ilk regl sancısında çağırıldığı annesini anımsıyor
bu tanrı
annesini,ilk okuduğu kitabın sancısını
ve,kırmızı pabuçlarını hafızasına kazıyan
tüm kadınlar ölmüş sanki
tanrım ötenazi istiyorum kelimelerimin
tanrısız lügatına
geç kalma artık
zira sabahattin ali
kan ağlıyor her gece

via vigilandum

Via Vigilandum

İktidarsız kelebek ömrü

ya sev ya terket diye bağırın ağaçların, faşist iskeletleri
gecenin ölü ozanlar derneğinde verilecek partiye
davet etmesine, sonra dudaklarındaki ruj ve kan izinin
bedelsiz verdiği kuğuların kahkahalarına
işçi karıncaların dudaklarında taşıdığı bir damla suyun
yüzü suyu hürmetine, geceye icabet eden kelimelerimin
yalnızlığından bir kereye mahsus taviz vermelerine
egoların sidik yarıştırdığı, kayıp şiirler mezarlığının
isimsiz topraklarından, senin kapitalist hüznünün
uyuşturulmuş imgelerine kadar ele geçiren ve
süslenip sahneye çıkan tavşanın ışığa olan zaafından
senaristçe haz alan insanın çay'ı tavşan kanı olarak
tanımlayan o iktidarsız kan görüp iliklerine kadar kanama
arzusunu
umarsızca peşkeş çekiyorum şimdi
kendine anlamsız bir kutsiyet yükleyen insanın
aciz tapınaklarına
duydunmu silah seslerini
tüm silahlarımı bıraktım senin dölsüz kitaplarına

ya sev ya terk et şimdi kelimelerin
platonik hüznünün tüm sınırlarını

via vigilandum

Via Vigilandum

İlkel tanrı akvaryumu

yatağını kısır kelimelerle süslerdi
geceleri uzanırken o yatağa
birkaç kelimeyi içerdi biliyorum aç karnına
bir putperest doğurdu elleri,farketmeden
bak buradan işgalci ülkelerin kirli düşleri görünüyor
ırzını vermemiş bir kaç kadının direnen gözleri görünüyor
evimin uzun ve ipince balkonundan uzat gözlerini
hala akvaryumda beslediğimiz o ilkel tanrının
ateşini bulmasını bekliyoruz belki de
çiftleşmeden kendimizle
gözlerinden akan spermleri sil artık
yaş'ların kasıklarından akıyor insanlık
sabah olunca açardı gözlerini
ve bir balık yemi ile beslenirdi düşleri
çok istedi hafızası sadece bir dakika süren balık olmayı
beyninin bilmem kaçta kaçını kullanan bir fil mezarlığına döndü
ağzının içindeki kelimeler şimdi
sus
via vigilandum

Via Vigilandum

İmge cenini

cenin halindeyken bir çocuk,kutsal bir hazine odasında
ellerine bir kalem vermek istiyorum yazsın diye sürgünlerini
ölümün,intiharla kendini infaz ettiğini düşünüyorum
tüm yazarlar katledilmelidir diyorum hayatın ikinci el kitabını
hayat şık durmuyor üstlerinde.
ve parmaklarından çıkan her kelime bir beden büyük geliyor
beyinlerindeki hücrelere
ütopyaları olan her yazar,bir şiir kitabının kanun maddelerinde
şiir kaçağı olarak geçiyor tarihin kanlı defterine
kimliğini bilmediğim bir kadının kolunu kesen tüm hüznün nöbetlerinde
çantasında barındırdığı bir ilacın,bilmediğin köşelerindeyim gece
yanımızda bir çocuk,sek sek diyor,ama bir ayağı diğerinin yalnızlığında
büyümüş bir kız çocuğunun martı telaşı başladı gecenin kör düşünde
ayağı bir düş patlamasında kopan çocukları düşündüm sonra
pembe ayakkabıları ile bir çocuk ölüyor,şekerle çizdiği düşsel evreninde
beyin hücrelerim bu kadarına hazır değil diyorum karşımda oturan kadına
kadın aldığı aşırı dozda kelimenin etkisi ile salınarak tutunuyor çocuğun
düş alemine,gidelim buralardan diyor gözlerimin düşük yapmış bebeğine
tutuyorum ellerinden,gözyaşları gökte bir kuş katliamı
susuyorum...
susmak ibadetimdir kalabalık acılarına
gülüşü bir şarap mavisi ama o farkında değildi bu yalnız kalmış gerçekliğin
gerçek dediğin yatağımın koynunda boş bir sonbahar kanaması
kan nakline ihtiyaç duymayan
bu şiir ancak bir sokak yosması artık,bırak ellerini eyy okuyan
via vigilandum

Via Vigilandum

İmge deepfreezi

artık zamanın da ötesinde
saçlarını kazıyan kadınlar tanıdım.....
beni şirk koşmaya elleri ile.....
azmettiren kızıl saçlarını.....
babalarının kasıklarına gömen
mezar bekçisi kadınlar vardı
ki her kadın babasını öldürmekle başladığı
seri erkek cinayetine
şimdi öldürdüğüm kadınların yasını tutmayan
soğukkanlı kelimeleri evimdeki buzlukta saklıyorum

via vigilandum

Via Vigilandum

İmge meşru müdafaası

bir kadının,bir çocuğun,yada bir ağacın şahitlik etmediği,her şiirin meşru müdafa davası düşer

via vigilandum

Via Vigilandum

İmlasız

kırılgan imla kurallarının üzerine çörelendi gece
ama gecenin imla kuralları yoktur
tanrılar bile gece ölebilir, hemde ötenazi ile
apoletlerini sökebilir tüm şiirler
bir tanrı aşık olabilir kaldırım yosmasına
ve yalnızlık ortadan kalkabilir aniden
gece, bir kadının ayak uçlarından esrar yapabilir
afrika yeryüzünden ayrılıp
özerkliğini ilan edebilir
senin yüzünde
via vigilandum

Via Vigilandum

İmzasız vahiy

ikilemde kalan ur'ların beyin hücrelermize
göçmen olarak yerleşip elma kurduna
kendi yurdunu dar eden bıçağının keskin yerindeyiz
televizyonlarınızı açmayın
popüler olmak isteyen sahte peygamberlerin
postadan gelmesini beklediği imzasız vahiylerin
adresi devlet tarafından silinmiş
ütopik adresindeyiz
yeryüzüne gönderilen son elçi unuttu
kana bulanmış iktidarsız kralın kanlı fermanını
hepimiz araftayız korkmayın
kelebeklerin ömrü uzatılmayacak
via vigilandum

Via Vigilandum

İntihar imgeci

bir mikroskop camından izliyorum hayatı
(mim)lenmiş bir pando(mim)cinin
kendini yer ile yeksan halde bulduğu sokaklarda
melodilerin melodramlara dönüştüğü caddenin
ilk dönemecinde bırakıyorum kendimi
ötenazi isteyen hastalıklı bir intiharsın
etnik azınlıkların doğurduğu kavramları
çoğunluğun siktir çektiği şiirlere
dönüştürürken
bir fanusun içinde gizledim hücrelerimden akan
kirli irinleri
müstakil bir romanın içine gizledim şiirleri
realist bir köşe yazısının köşe bucak kaçtığı harflerimi
sürrealist balıklara yem ettim
histerik sancılarım her gece
dilimin adet kanamalarına yol açarken
mahremiyeti piç olmuş hayatların
illegal bir hücre evinde ani baskınla
göz altına alındığı gece
çektim elimde şiir denilen
bombanın fünyesini
via vigilandum

Via Vigilandum

İp cambazı ve müzik

gecenin ip cambazı öldü şimdi müziğin susması ile
yetmiyor kelimelerin kendini kurban vermesi geceye
pıhtılaşan kanımızın rakının özsuyu niyetine kanını akıtması gecelerimize
gittiğin gün bir kanser hücresi dolaşacak gözlerimizde
ve tutarsız bir ritmin eşliğinde
çizildi yitik ülkemin kadına öykülenen suret haritası benliğimize
esrarlı bir tablo asıldı duvarımıza ortaçağdan kalma
cesedimizi üç azrail çıkardı varlığımızdan dışarı
yokluğumuz kendimize koşar adım gelişimiz
kendine doğru fırlatılan bir ok sessizlik
ana rahmine aç kalan huzurun, tokluk hissine kapıldık
ilk okul diplomasını bile alamadı yeryüzü
özümüzden akan kanlı suyla şarap yapıyor yeryüzü
seviyorsun beni anladım bu kabul edilmez gerçeği
gökyüzü isyan ediyor bu ilkel aile baskısına
ayrı eve çıkıyor yeryüzüne
atlı karınca diye birşey yok aslında
tüm karıncalar üretkenliğini yitirdi
bir atın ayakları altında
hiçbir gezegenin uydusu olma dedi bilge
gezgin bir ruh uyardı benliğimi
geceye yenik düşme
düşüğün kuytuda şahlansın hüznlerin
sosyalist olduğu için atıldı bu geceki
karanlık maestro işinden
sesleniyorum şimdi sana
müziikkkk başlasın
ve hayvansız kalan bir sirkte
ip cambazı ayaklarını denk alsın
via vigilandum

Via Vigilandum

İroni uykusuzluğu

ve ben üzerimde çok sayıda ironiyle yakalandım
tespit edilemeyen adreslerde
en yakın ölümden incek var dedi
bir kız çocuğu
sonra
faşizme bel bağlamış azrailin
ereksiyon sorunu fetva verdi
kız çocuğunun susturucu takılan göz kapaklarına

en yakın çocukluk anısını
en günahsız olan fırlatsın uzaklara
ikinci hiroşima yaşanıyor
regl süresi uzamış ülkemin kasıklarında
atom bombası aklandı
sahte peygamberlerin bacak aralarında
uyku ile uyanıklık arasındaki
o ince çizginin adı
araftı
ilan ediyorum bacaklarımla arasındaki
o legal uzantıya
via vigilandum

Via Vigilandum

İşgal anatomisi

tenindeki topraklardan geri çekilmeyen
işgal güçlerine başkaldır sevgilim
ilahiyatındaki tüm bedenler ateist olurken
teslim olma rahminden doğurduğun hiçbir şaire
bu dualar yalanın gizleyicisi yalnızca
girmesin seninle aramdaki
insan dölünü allahla aldatan bir tek kadavra
sen yine davet et beni
belinin kıvrımındaki
cinayet mahaline
meşru müdaafa bu kez
en çıplak haliyle
seni ve beni ve bizi
kaza süsü verilmiş ölümün
rahmine yeniden sokan

via vigilandum

Via Vigilandum

İşgalci sigara

amerikanın keşfi senin bedenine alenen tecavüzdür kadınım
colomb unda canı cehenneme philiph morrisinde

via vigilandum

Via Vigilandum

Kabile düşü

ölülerini şiirle yıkayan ilkel bir kabile düşü
tüm günahlara kapı aralayan allahla düello telaşı
gibi sevdim desem saçlarındaki kırıkları
hiç lik tahtına oturan mitolojik tanrıların
soyut tutkusuna sardım cam kenarı yolculukları
ben ki her dağ başında,her yolculukta
bir kez daha doğup ölen,döl yatağı intiharı
kendi rengini aforoz etmiş siyah beyaz film karesiyiz
ve adın adımın yanına tüm dillerde yazılan
geviri hatası şimdi kadın
omuzlarından akıyor gözyaşların
ve ben tanrıyla rulet oynadım
çocukluğumun karlı ilkokul sancılarında
şimdi git ayakların coğrafyamın
bir metrekaresinde iz bırakmaşın
git şimdi,hiçbir ölüm çocuk doğurmasın
adını bir şarap mahzeninin gizli sığınağında yitirdim
ellerimi uzattığım hiçbir kadının cesedi
yeniden doğurmuyor beni git.
ülkem giyotinle idam edilmesin ayaklarında
bedenini kelimelerle yakmak istediğim kadınlardır
beni yeniden doğuran küllerinden
via vigilandum

Via Vigilandum

Kadavra evrimi

demedi deme
tanrı bir mayındır basma üstüne
hiçbir hayvan ardında bir vasiyet bırakmadı
canlı bir kadavra oldu bedenim ama bu koşulsuz kabulüm
bir ölünün sana yalvarmasına izin verme sakın
canlı bir hücrenin evsiz vasiyeti olmadı hiç dur telaş etme
zaten ölü bir bedenin sırtındaki çakı izide hiçe sayıldı
bu gereksiz kalabalıkta
fakat bir organizmanın canlı sarhoşluğu
naklen yayınlanmadı toplumcu gerçekçi hiçbir televizyon kanalında
ve borsa düştü aniden uçurumdan yani finansal bedeninden
cesedine otopsi istemeyen ölü bir hücrenin sessizliği bozuyor
ölü bir toplumu en az üç çocukla evrimleştirmek gerek dedi ölüm
bir tek çocuğun uzuvları haline gelen hiçbir uçurtma seremonisini
yerden yüksek bir yere koymaya yetmeyecek koyduğun kanunun
bozulabilir kırlık zarından akacak kan
kızlı erkekli bekareti bozulmamış çatısız ev
beynindeki ikiz kardeş iki lobun, hangisini katledeceğini sen seç
alzheimer olmuş bir einstein ın rakamlarla gizlediği aleni ilişkisinden
ancak piç bir şiir doğacak bu illegal imge ilişkisinden
budist bir dışlanmışlığı içeri almak istiyorum aslında
ateistçe siktir çekilmiş tüm dinsel kuramlardan çekip çıkarmak
bu tanrısız güzelliği
sabaha karşı ansızın karşıma çıkan bir devrimsin
herşey sabaha karşı olur bu coğrafyada bilirsin
çünkü tüm ölümler gün ışığına karşıdır
yaşadığın ülkenin yasadışı sokaklarında
ölüme bile istemdişi kas devinmesi ile tecavüz eden
bu sakallı çıplak ülkeden
ancak ucube bir çiçek açacak
ve gittiğin süper bir marketin kapısında yazacak
sen den dolayı kapalıyız alkol satışımızın yasaklanma nedeni
içince yazılmasın diyedir şiirler
via vigilandum

Via Vigilandum

Kadınvebir tanrının kaza sonucu ölümü

ve kadın tanrıyı yarattı,
içimdeki günahkar peygamber şirk koşuyor sana bu gece
tecrit edilmiş hücrelerim vaaz veriyor sonsuz boşluğuna
bedeninde silüeti görünen tanrının iç çekişleri nefesin
günah çıkarıyorum gözlerinde,
boynundan ayak parmaklarına doğru bir hicret başlıyor nefessizce
cehennemin dipsiz bermuda üçgenlerinde yokoluyorum
ve yeniden sana başlıyorum
esirgeyensin başışlayansın biad ediyorum

içsel yolculuklarımın beni yitik ve kanlı senfonilerle
karşıladiğı gecenin sonundayım
otopsi istemiyorum çarmıha gerilen ruhum için
bu bir iç çekişin kibirli dokunulmazlığı sadece
potansiyel bir seri katilin gecenin karanlığında
imge avcısı gibi düşüncelerim
bir azize bile aklayamaz beynimde küfre dönmüş
tek bir kelimeyi
yıllar önce afaroz edilmiş düşüncelerimin
bir darağacına kurban gideceğini biliyorum
tanrıyı yaratan kadın
senin teninde ben
tanrıyı öldürüyorum

via vigilandum

Via Vigilandum

Kalabalık gardrop caddesi

çok kalabalığız,yeraltı ve yerüstü kaynaklarımız kıçımızın altındaki iskemleye dayanmayacak kadar narindir şimdi,acaba biraz gitsekmi,ortalık sakinleşince yine geliriz.....

yazının icadı ses tellerimize büyük katkı sağlayacak kuşkusuz,fakat biz biraz sussak,devlet konuştururmu işkence altında silahlarını

çok yalnızız itiraf edemediğimiz ve gururumuzu hiçe sayan sessiz harflerimiz var şimdi hep bir ağızdan bağırsakımı tüm psikolojik açılımların şarap çanağına

çok aşığız,fakat acıyı görünce ardına bakmadan kaçan kitleler yarattı kapitalizm anlaşılın

evrimini tamamlamadan bu matematik probleminin,felsefeye koşar adım giden insan sürüsünün yol tarifine gülümsüyor nil nehrinin en derin yeri şimdi

kadın çoktan sustu

adam çoktan gitti

çocuk doğmadı bir daha

doğasının bakire rahminden

via vigilandum

Via Vigilandum

Kalemin göğüsucu

kadın gidince,çocuk ölünce,kitap yakılınca,ve kelimeler tükenince,dikleşir kalemin memeucu

via vigilandum

Via Vigilandum

Kanalizasyon ığlığı

kelimelerden sağ salim kurtulmak mümkün m
bir müziğin yağmacı tavrından mesela
biz suskunken güzeldik
yazınca Şehrin kanalizasyon çukurları
ığlıklarımıza karıştı
via vigilandum

Via Vigilandum

Kanatlarından gebe

ve bir tek kötü çocuklar açmaya cesaret edebilir kanatlarını gökyüzünü gebe bırakmak uğruna

via vigilandum

Via Vigilandum

Kelebek camından sızan tuhaf prömiyer

giyotinle idamımdır, gülüşündeki esrik hüzün
intiharın eşğine gelmiş eşikte durmuş harflerinde
kronikleşen
çocukluktan kalma eski bir yaranın yeniden
canlanması gibi gözlerin
ve bakışın onlar ki
bir nehrin tüm denizlere isyan edip ters akması gibiydi
ayrı eve çıkmak isteyen kelimeleri düzüyorum yanyana
özgürlüğün yalnızlıkta gizli olduğu düşüncesi
yalın ayak koştuğum sokakalarında alabildiğine yalınlaşırken
(kar)maşık imgelerin imleç gibi yol göstericilgi pusulam oluyor
bir sokak çocuğunun neden bir sokak ardında öldürüldüğünün
cevapsız soruları dolaşıyor bakışlarında
büyümesin gözbebeklerin
bir sokağın piç karanlığında
cinayete kurban gitmesin
gözlerindeki çocuk masumiyeti
sokaklar çocuk doğurmaz demistik
doğuran annelerin çocuklarını
sokaklara evlatlık vermesi
neresinden bakarsan bak
ancak genel(evde) doğan bir çocuğun
babası belli olmayan karanlıklara
adım atması gibiydi
şimdi siki çarşafa dolanmış adamların
girdikleri her vajinada çarşaf üzerinde bıraktıkları
kan lekesidir ancak o çocuklar
ve ortaçağın karanlığına sürüklenirken
ülkemin bakir ve bakire sokakları
sen kelimelerimin arasına tüm (giz)lerinle
(giz)lice sızıyorsun
sessizce odamın kelebek camından
giren bir sokak çocuğu gibi
sokaklar çocuk doğurmaz
ancak düşük yapar bilesin

via vigilandum

Via Vigilandum

Kelime çarmıhı

şair değilim hiç niyetimde olmadı
fakat yıkım zamanında bir şair ne işe yarar diye sormuş duyarlı bir vatandaş
mesela bir şairi yıkım zamanında,ekmek parası olarak kullanabilirsin
bir şairi yıkım zamanında,çocuklarını saklayacağın bir hendek olarak kullanabilirsin
bir şairi,tuğla niyetinede kullanabilirsin kardeşim kendini korumak için
bir şairi,slogan olarak kullanabilirsin sokaklarda yada bir zafer işareti
bir şairi,karşı olduğun sisteme bir küfür olarak kullanabilirsin kardeşim
yada hiçbiri olmazmı diyorsun şairden adam olmazmı diyorsun kardeşim
bir şairi çarmıha gerebilirsin o zaman
recm edebilirsin toprağa gömerek
yada yakabilirsin bir şairi ısınmak için yada doyuramadığın tanrıların için
mesela bir şairi savaş ve kıtlık zamanında kendi yerine tüp yada ekmek kuyruğuna
sokabilirsin kardeşim
yıkım zamanlarında bir şair ne işe yarar diyen kardeşim
ihtiyacın olan şey bir altıpatlar ise savaşmak için
şairi bir silah kelimelerini bir mermi olarak kullanabilirsin
merak etme geri tepme olasılığı sıfırdır
via vigilandum

Via Vigilandum

Kendine tarih arayan fi

fi tarihinden kalma sancılarımız var bizim
takvim yaprakları hiçe sayılsın geceleri
çünkü en çok geceyle sevişir gün ağartısı
ana yasa kitabı bir kadın tarafından yazılsın mesela
babaların siktir olup gittiği geçmişte
birinci kanun maddesi : tanrı öldü
bir kadın yönetecek artık yeryüzünü
ve bir adam ona yardım ve yataklık edecek
bilinmeyen bir zaman diliminde
doğuracağı kız çocuğunun adını
tarih koyacak kentin onulmaz geçmişi
via vigilandum

Via Vigilandum

Kiralık şair ve kız çocuğu serenadı

kiralık bir katilin çiçeğine duyduğu hastalıklı sevgisi
kelimelerin katili olan kalemimden kan sızdıracak
ve hastaneye olan nefretim aşırı kan kaybından
ölmeme neden olacak birgün
küçük bir kızın kiralanmış duygularında boğuldu adam
öldürmek bir aşkın bahanesiydi
yaşamamış hisleri kendi içinde bir volkan patlaması
süt içip kan sızdıran çocuk kalmış gözleri vardı adamın
mermileri kendine dönük bir silahın iç çekişleri vurdu adamı
ve her kurbanı kendi cesedine olan özlemiydi
küçük kızın ıssız çölünde bir çiçekti adam
çiçekleri su yerine kanlı bir süt ve mermilerle beslediler

kapıyı yumrukladı küçük kız kapı dürbününden sızan
küçük bir ışıktan baktı adam,o ışık kızın güneşiydi
seri katillerin senfonisinde bir piyano tuşunun
bağırarak mozart tan melodiler çaldığı konser salonunun
kanser olmuş tüm hücrelerinde,sahnedeydi adam
tek kişilik oyununa küçücük bir kızın kuğu gölü balesi
ansızın eşlik etti
oysa bir eş istememişti adam kanlı bir senaryonun
başrolünü oynarken,

,müzik sustu adam öldü
oyun bitti perde kapansın

via vigilandum

Via Vigilandum

Kitabın belkemiğinden düşler

şimdilerde bir merminin şah damarından
oyuncak yapıyorum,ve hiçbir çocuğun düşleri
inanmıyor bu lafonten masalına
oysa ben,milattan öncede kitapların bel kemiğinden
çocuk yapıyordum,
sigara kağıdından,kitaplar yazdığımı
kimseyi inandıramam
söylesem,sahaflar güler buna
sussam,philiph morris efkardan başlar sigaraya
ve senden,savaşlar çıkarıyorum
yeryüzünün mahrem yerlerinde
via vigilandum

Via Vigilandum

Kitapsız Őir

bir kutsal kitap daha indirmesin parmakların yeryüzüne,,,,kitapsız düşleri bir karalama defterine not düşülen çocuktur gözlerin..yaz gitsin gerisi yatağında uyuyan kitapsız peygamberlerin işi....

via vigilandum

Via Vigilandum

Kobay coğrafya piyesi

lkem,Senin bedeninde kılmadığım namazın
kaza süsü verilmiş intiharlarında ölüyorum şimdi
susunluğa borçluyum tüm kalabalık kelimelerimi
ateist yağmurların duasına çıkıyoruz birlikte
avuçlarındaki çizgileri kıskanır tüm haritalar
sonradan ödenmek üzere çalınmış düşler kuruyoruz birlikte
lkemsin sokak araların karanlık şizofrenik bir hastalık belirtisi
gözlerin tüm denizlerin ve anakaraların mezarı olacak kadar güzel
dilinden akan her damla cümle,bir şiiri katledecek kadar keskin bıçak
katilinin izini sürme sakın,karşına çıkmak ancak bir morg un kaybedilmiş
fahişe alfabesinde mümkün olacak
lkem sin aç karnına şiirle sarhoş olacaksın üç öğün
ateş üzerinde unutacaksın aşkı,
katlımsin fermanım parmak izlerinde son bulacak
damarlarımda yaralı bir hayvanın,kan bağışı telaşı olacak
lkem sin ha öldüm haa yaşayacağım senin
sala sı okunmamış ölümsüz cesedinin tam dibinde
dibe vuracağız ikimizde kaçınılmaz bu son ikimizin
kanla yazdığım şiirin iki kıtasını birleştirmeye cüret eden
hiçbir kanlı melek yaşatılmayacak bu aç lar sofrasında
lkem şin hiçbir tarihin imha edemediği kanlı şehvet
kutsallığını senin teninde yitirmiş tüm kitaplar
dilimi verip dudaklarımı kurtaramadığım
bir günah keçisi şimdi
şiir dediğin ancak senin sokaklarında amansız bir serseri
yazdığım her kelime bedenime saplanan bir hançer şimdi
lkemsin mezarım olacaksın
via vigilandum

Via Vigilandum

Krematoryum ve siyanür

dilim, bilgisiz bir ülkenin krematoryumunda yakılan kitapların, toplu infaz tanığıdır,gözlerinden düşük yaptığıın çocuğun,hiçbir dilde yok tercümesi,ve düşlerimizin arasına sıkıştırdığımız bir siyanür kapsülünden çare umuyoruz hiçbir yazar imzalamıyorken ellerimizdeki ayetsiz kitabı

via vigilandum

Via Vigilandum

Kronik

bir denizin üstünde sandalsız içki içen
uzun saçlarının, kalp spazmına rağmen
ve alkol tedavisinin tüm çabalarına
üzgünüz elimizden geleni döktük avuçlarına
fakat cevap vermedi tüm çabamıza diye
ağlayan doktorun, tıp bilimine inat
iyileştirmesi o kadının saç tellerindeki genetik acıyı
sonra dönüp kentin en kalabalık meydanında yürüyen
yığın olmuş halkın ipin ucunda sallanan yüzüne
bir kahkaha daha at ve
şah çek şiirin en zayıf halkasından
yeryüzünün anasına avradına
sonra dön ardını geriye kalan tüm kadınların
ölen babalarının şarap çanağına
korkma gönder pulsuz mektubunu
küfrü kıyamettir sonu bu şiirin
ve senin ev adresi tespit edilmeyen
suretinin en dürüst maske arayışına
ruhuna dua okunmasın ölen hiçbir şiirin
yazan ellerin dert görmesin
kalenin tüm kapılarını aç şimdi
cezaevinin tek ayak üstünde bıraktığı
kız çocuğunun en mahrem düşlerine
via vigilandum

Via Vigilandum

Kronikleşen zaman senaryosu

kronik bir hastalık gibiydi zaman
kentin sokaklarını saran bir düşman
tanrının elleri yoktu artık
ben onun bayram telaşında bilirim diyor
piç olmuş zaman
o da kirli bir savaşın ortasında yitirdi avuçlarını
yazılmış bir senaryonun figüranıydı artık
milyon yıl önce katledilen dinazorun açlığı hüzün den
siyaha bürünmüş bir düş gördüm kabusa evrimleşen
artık tanrı bir kanser hastasıydı
şizofren düşlerimize olur olmaz giren
susmak ölümdür bazen çatallaşan dilim
yılanın inine girdi geçmiş zamanın emir kipiye zaman
kentin musluklarında şehir şebekesini hiçe sayan bu kan
zehirli bir sen damlası olacak tenimde akan her damla
sınır tedirginliğinde bekleyen çocuk çığlıklar atacak
amca teyze aç kapıyı düşlerime
sonrası koca bir sessizlik bu belki muamma
yazan hiçbir parmak savaş meydanında değil şimdi
güvenlik önlemleri arttırılmış bir anne karnıydı odamız
ve anne rahminden içeri girdi yeryüzünün kirli kan sızıntısı
şimdi hepimiz yalvarıyoruz aslında annemizin doğurganlığına
ne olur aç kapıyı al içeri bizi yeniden
kaçıncı iblis in kehaneti bu bilinmeyen bir denklem şimdi
ama deccalin bizim annemizin karnından doğduğu
koca bir yalan, varlığı ispatlanmamış sentez saçmalığı
aslında yaşamadı yeryüzünün hiçbir noktasında insanlık
bir virgül daha koydu sadece ölümlü damarına
altın vuruşu bu insanlığın goldfly bir bar tuvaletinde
kendine yenik düşen bir hayvanı açlık türedi
doğması imkansız çocuğun yağmalanan düşlerinden
söz veriyorum size kan durduğunda
şiiirim bir kızıl ay çadırında kan bağışında bulunacak
ama şimdi sus ne olur sus yazılan her kelime
kan kaybetmek zorunda
via vigilandum

Via Vigilandum

Kutsal küfürler ansiklopedisi

küfrün dilimde kutsal bir vaaza dönüştüğü zamanın altın çağı bu
inkar etme tüm bedenini saran gerçeği, gerçek, ütopyaların seri katili
akrebin intiharı ateşin ortasında kalmaktı, ve akrep yelkovanın peşinden koşardı
platonik bir aşkın acı meyvesi tarihin ilk kadın kurbanıdır eyy okuyan
yazılan şiirin kanı ile yoğrulmamışsa bu boktan filmin savaş sahnesi
bir daha hiçbir kadın regl olmasın yeterince kan gördü dilin kemiği
duvarın ardında gizli anlamlar arayan bu yaşama telaşı
öyle anlamsız bir sokak adını işaret ediyor ki hiçbir aşka çıkmıyor sonu
yaşamları biriktiriyorum ve her yaşam nefes borumdan geçiyor acıtarak
kentın kanalizasyon çukurundan akıyor düşlerimiz
sonu ya bir denize çıkar yada kendimize özenle inşaa ettiğimiz bok çukuruna
tanrılar gizli şahit işlenen cinayette ama hepsi ortaya çıkmaktan korkuyor
ev adresini değiştiren tanrı olurmu, yada telefon rehberini temize çeken
inanmıyor kimse inanmıyor şekerle yeryüzüne resim çizen çocuğun varlığına
beynimiz haddinden fazla büyüdü, bumu bizim büyük buhranımız ?
şimdi bir savaşın ortasından yazıyorum size eyy okuyan
yada bir pavyon kadınının kucağından, yanınızdaki benmiyim ?
yüzüm bir yazının sonuna sonradan eklenen imla hatası
kaç kez öldün ki karşımdasın şimdi, eyy okuyan
via vigilandum

Via Vigilandum

Kürtajın çocukluğu

gecenin bir yarısı kürtajla alınan her şiir
şiir diye yazılır sen diye okunur
milyonlarca spermin sıra beklemeden
beynime hücum ettiği saatlerde
yağmalanan her dize gebe kaldığım
her sarhoş kelime zamanını beklemeden
dehşet acılarla doğuyor kalemimden
kalemim ki prezervatif kullanmadan
kağıtla alenen halka açık yerde
sevişir,
kendi ateşinden doğan her şiir
şizofren sancılarla düşer yeryüzüne
hapisten tünel kazarak firar eden
kelimelerin eşaretinde
özgürlük çıığı ile koşar adım
uzaklaşırken sonsuza
bir deniz atıyım dışısı için
doğacak bir şiiri kendi
karnında taşıyan

tüm dizelerimi beceren kadın
gel sen onlara babalık yap
ben her daim doğurmaya razıyım

via vigilandum

Via Vigilandum

Lila

.....
isimsiz kimliğim benim lila'm
kutsal varlığım,dinsiz inancım lila
avuçlarındeki çizgidedir yolum
avuç içlerinden öpüyorum
karşılıksız intihar planlarım
illegal eylemimsin lila
tüm balıkçılar sarhoş martılar şahidimdir
ölürsem omuz çukuruna gömecekler beni
doğmamış kızımın annesi
senin suretindir doğanın maskesi
ayaklarının bastığı yerdir cennetim
yokluğunun gölgesi cehennem ateşi
cesedim borcunu ödeyecek yeryüzüne
tanrılar kendilerine bir çocuk kurban ederd
sen doğurma diye
yanarken kor ateşte ülkemin çıplak bedeni
gökyüzünde çarpışan iki meteordu bedenimiz

via vigilandum

Via Vigilandum

Lila lila

ve tanrı geç kaldıysa bir daha ki sevişmeye lila
ben adımın her harfini bağışlarım bakışındaki cennete
cehenneme yetişmek zorunda olan bir zebanidir zaman
sen ki mahşer yerini intiharın son celsesinden kurtaran
elleri fıratın üstüne yol olan kadın
yüzünün deltasında kayboldu suretim
adın varmıydı yada bir hikayen
taciz edilmiş meleğin günlüğünden okudum seni
bir huzur evinde bakıcı olmaya aday şeytanın
tövbesi kadar yalan bu şiir
bedenin kınından çekilmiş keskin hançer
ruhuma bir çizik at şimdi
i kanamalarım senin doğurgan acılarında yitik oratoryo
kısır bir tanrıçanın ölmeyeceksiniz demesi kadar yalan
bakireyim diye haykıran fahişenin
masumiyeti kadar düzölmüş ıgıllıkların orospu serenad
adın /alıntı bir aşktan a/lıntıdır lila
via vigilandum

Via Vigilandum

Loresima sancısı

hangi çağın karanlığından döllendi düşlerin
kısır sancıların neden..?loresima
yüzünü daha çizmedim tuvalin üstüne
gözlerini daha ödünç almadım silahıma
kendisinden başka hiçbir sayıya bölünemeyen
ve suni sancılarını elindeki çakmakla tetikleyen gözlerin vardı
ve ancak gece olunca sürüyordun elindeki karo vale restini
beni öldüreceğini söylemeyeceğim kimseye loresima
adını bilmek ölüm sanki,radyoda eski bir kısır melodi
evlat ediniyor başka bir besteyi duyuyormusun ?
gece uzandığımda yatağıma parmaklarımın arasında unuttuğum sigaram
bir gece yangın çıkaracak belkide,yazdığım her cümleyi ateşe vermekten vazgeçtim
onları öldürmek için seni kiraladım biliyorsun,
loresima benim seri katilim,çıkart artık maskeni
beni gece öldürmelisin,bir kalemin ucundan çıkan kan damlası
bedenimin her zerresini istila etmeli
kelimeleri kurşuna çevirebilirmisin loresima
bedenimden fişkırmalı her kelimem
kanla yazmalıyım son nefesimi..ve kara kutumu bulmamalı kimse
yüzüm kaç farklı karaktere bürünecek bu kentin koynunda
dudaklarının arasından çıkan kelimeler odamın üstüne kamikaze gibi dalarken
bir napalm bombası düşecek yatağıma içimde bir çocuk ölürken
inanmıyorum kudüsün kutsallığına kudüsüm sensin loresima
işgal atındasın ülkemsin, istila edildi düşlerin
gözlerin bir halk ayaklanması loresima
uykusunda ansızın yakalanan
via vigilandum

Via Vigilandum

Lou salome akısı

ahh lou salome senin tenine dokunamadığım için bunca savaşı çıkardım ben diyecek kadar delikanlı bir nietzsche dolaşıyor içimdeçocuklar senin teninde öldü ahh lou salome ne katle ferman bir orospuydun sen itiraf edebiliyormusun ıglık atarak....hayır..o halde sus,sus ki geceye kan bulaşmasın

via vigilandum

Via Vigilandum

M.ö

senden önceydi

miladın senden öncesi
insanlık tarihinin,tarihi muamma
yokoluş senaryolarına gebe kaldı
mağara oyukları senin saf rahmine öykünür

senden sonraydı

miladın senden sonrası
yeryüzünün komplo teorilerinde çöküşüdür
çağ atlamak yeryüzünün sikinde bile değilken
insanlık atlayamadığı bilincin sonunda artık
salvador dalinin sürrealist gökdelenleri
kentlerin kasıklarına tecavüz etti

senden sonraydı

hitler eva için kafasına bir kurşun sıkmadı aslında
hastalıklı hırsları ve korkuları kendine tecavüz etti
ona ait olmayan hiçbirşey nefes almamalıydı
cesedini akbabalar yesin artık

tarih sendenn sonrasızlığın
sensizliğinde şimdi

senden sonrası gökyüzünün maviliğini
yeryüzünün grilerinden gizlemesiydi
insanlık tarihi insaniyetini yitirdi
tarih ise senin bedeninde
kendini inkar eder artık

sevgilim inanma onlara
ilkel çağı bitmedi insanlığın
ilk elden satıldı aşağılık köle pazarında

via vigilandum

Via Vigilandum

Mabedin zangoç kamburu esmerelda

beni affetmeyecekler, toprak bile kusacak bedenimi
ayinlerle gömülen ve tapınaklara küfreden
venüs tepesine meydan okuyan dilim
engizisyon mahkemelerinde zehirlenecek
hiçbir felsefi akımın kabul etmediği imgelerim
yeni bir akımın öncüsü olamayacak kadar
sana bulanmış her atom molekülüm
bir kilise zangocunun umutsuz askına ithaf ettiğim
intiharlarım, senin saçlarından asılmak olmalı kadın
çingene bir kadının tüm karanlık kentlerin amansız rahminde
eteğinin çıkardığı rüzgarın doğal bir afet olmaktan sayıldığı
ve tüm manastırlarda tüm din kurumlarında suç sayıldığı
kasıklarından çarmıha gerilsin bedenim esmerelda
ahhh benim tanrılarımın tanrısız mabedi
via vigilandum

Via Vigilandum

Mahrem deşifresi

deşifre ettiğim her kelime,,,,,,kırk haramilerin birkaç sözcükle açtığı kapıların ardında gizli.....mahremim yok.....giz lerim kendini ele vermeyecek kadar yaşadı, bu hain pazarlıktavia vigilandum

Via Vigilandum

Makyajı akan imge manifestosu

makyajı akan şiirlerden, adamlar yapmaya çalışan kadınlar tanıdım
hiçbiri cinayeti üstlenmiyordu, kırmızıya öykünen korsan kelimelerin
denizlerin ortasında yağmaladıkları imgeler, mazoşist ruhlara peşkeş çekerken
bedenini, aşktan uzak kadınların aşkı aradıklarını gördüm
herkes kırmızı olamaz kadın ama her kadının kırmızıya öykündüğü
tarihsel gerçekliğin bile sezeryanla aldırıldığı ve örtbas ettiği acının manifestosudur
şiirsizlikten harman olmuş kadınların, torbacılara düştüğünü gördüm beyoğlunda
hemde, hemde bizi içine alıp yeniden doğuramayacak kadar dar sokakların arasında
aşk acının manifestosudur yaa kabullen yada sus artık
şikayet etme kürtajla aldırıldığın şiirlerden

via vigilandum

Via Vigilandum

Martılardan devşirdiğin tanrı konçertosu

martıları fahişe eden bir savaş çığırtkanı
tüm maviliğı kızıla boyamak için bağırdı
yalanın karakutusu daha bulunamadı
hiçbir kafatası çıgılık atmadı
bileklerimiz intihara meyilli
kör bir jilet kesecek onları şimdi
çırılçıplak kalan damarlarımızı
birbirine bağlayalım diyorum
savaş tanrıları kan kustu
kanserden muzdarip nefesleri ile
ben ağzına kadar dolu bir silahım
fakat, tetik olmayacak birinin parmaklarına temas ediyor
hissediyorum iliklerime kadar, bu sessizlik
ardında, duyulmayacak çıgıllara gebe kaldı
anne al beni yeniden kasıklarına
kentın tüm ana caddeleri beni çağırıyor
beni doğururken rahminden akan kan
şimdi yeryüzünden akan kanı lanetledi
lütfen anne artık babamın kasıklarına nota vermelisin
yoksa durmayacak çocuklardan akan kan
müziğın sesi duyulmadı
hiçbir keman beni sana getirmeyecek
gitmeliyiz anne gitmeliyiz
yoksa güneşimiz ortadoğuda kaybolacak
olağan bir günün, olağan dışı aşkları
bir savaş meydanında regl oldu şimdi
ve hiçbir anne gebe kalmadı
ölü çocukların düşünene
öldür beni anne yoksa savaş meydanları
çektığın acının grev sözcüsü olacak
ve hiçbir çocuk alamayacak düş hakkını
düştüğü lağım çukurundan öldür beni
yoksa yeryüzü esaretimizin son kalkanı
via vigilandum

Via Vigilandum

Maskeli nehirin mezarı

maske takmış bir nehrin doğum sancısına
son anda yetişen, bir cenin gibi şimdi yüreğim
ve sen, çıkması olası bir savaşın, gebe bıraktığı
yetim bir fahişe kadar masumsun gözlerimin
kırmızıya özlem duyan manastırında
ve artık
nil nehri, yalancı şahitlik etmeyecek kadar çıplaktır şimdi
coğrafyamın, sahipsiz mezar yerlerini
via vigilandum

Via Vigilandum

Mitolojik yalnız

ırkçı tanrıların peyda olduğu aşklar
gece çöktüğünde yalnızlıktan ölecek yığınlar yaratırken
mitolojik çağların rahminden doğan tanrının kalemini
tek celsede kıran adamlarının ruhuyla sevişiyordu
babasını arayan doğmamış kadınlar

via vigilandum

Via Vigilandum

Morg alfabetesi

matematiksel denklemlerin ve rakamların
tanımlamaktan utandığı cesetler sardı piç kalmış bir ülkenin
tüm sokaklarını,
pi sayısı piç doğdu (dev)letin cüceleşmiş kollarına
ki onlar artık bir yetiştirme yurdunda
yetiştirelemeyen yeni yetme yetersiz birer ölüdür

einstein zekasını yitirdi bir mezarlıkta
suyun kaldırma kuvveti ancak bir cesedin
ağırlığını taşıyabilir ülkemde
arşimed halt etmiş

bir morgta açtı gözlerini tecavüze uğramış asal bir sayı
asalak cellatlar ölümlerden besleniyor şimdi
pisagor çaresiz kaldı karmaşık denklemlerin
denk gelmeyen adaleti sararken her yanı

gaza boğuluyor bir ülke doğal bir gazın
doğal olmayan yollardan sınırları geçmesine izin verilirken
ve pasaport sormaksızın ölümün sınırları kaldırılıyor
on sekiz yaşından küçükler itinayla büyütülüp
idam edilir bu ülkede yazıyor duvarların ötesinde

metafiziğin doğadaki fiziksel yokoluş zamanları
zaman kavramını yitirdi kendi benliğinde
metaların kendini ilahlaştırdığı bir düzende
düzüldü insanlık azrailin elindeki can almaya hazır
kanla beslenen silahında

aşkın adı silindi tüm halka açık yerlerde
soyadı soysuzluğun soyağacında inkar edildi

fizik kanunları iflas etti bilim bilinçsizce yok edilirken
yerçekimi newtonun kafasına düşen bir elma kadar
masum değil artık hiçbir yerde

sokak ortasında çığlıksız bir ceset yatıyor şimdi
bu ülke recm edildi cehaletin son noktasında
ölüm sokak sokak dolaşüyor şimdi
canlı kalmış ne varsa almak istercesine ruhunu
ruhsuzlaşan seri katillerin silahı her sokak başını
tutuyor kaçmasın diye tek bir canlı kendine

ve bir ülkenin sınırında büyütülmüş harflerle yazıyor şimdi
en az üç ölümün dilini bilmeyen giremez
devlet eliyle yaratılan morg alfabetesinde

via vigilandum

Via Vigilandum

Morg dirisi

düşünebilen her ölü, otopsi raporu talep etmeli yaşayanların soğuk morg larından ..

via vigilandum

Via Vigilandum

Narkozlu masal kitapları

sahibinden az sevilmiş matruşka aşklar
beynimde unuttuğun o masal kitapları
sonra ben
narkoz verilmiş ölü beyinlerin içine düştüm
ısırın bedenimi.akıtın zehirli irinleri içime
boşalmak zamanı gelmiştir artık
analarınızın o kısır rahmine
düş altında kalan yaşamların
gerçek üstü yalanları
yasak bir sevişme seansında
üstte olmak istediği egosal orgazmın
ansızın başgösteren hicret sancısındayım
şimdi bir martı kanadı olup
düşeyim sancılı odalarınıza
yeryüzü genişlemiyor analarımızın rahmi gibi
ihanetimizi affetmeyecek o picasso kadınları
bize açacak yeri kalmadı
ve parsellendi tüm aşklar gibi
dünya denilen kötü yola düşürdüğümüz
şehvetli kadın
via vigilandum

Via Vigilandum

Odamın acil çıkış kapısı

..geçmişin için çok geç, düşlerinden sabun yapacaklar, yazdığım her kelime istenmeyen ırkın son temsilcisidir, bir soykırıma neden olacak gözlerin,başka ülkelere rest çekmeyi bırak, odamın mahrem köşesi yok anla,kilt vurmam savaş sonrası ele geçirdiğim hiçbir ganimete, içindeki nesli tükenmekte olan aç hayvanı korumaya al doğal bir insanat bahçesi oluşturulmalı bu sözlük kerhanesinde, iddia ediyorum deşifre olmuş tüm genelevler birer kilisedir, bir rahibenin kasıkları kayıtsız kalamaz kelimelere, saç tellerinden başlayacak yeryüzünün uçurumu,anne ne olur söyle yasak kitapları saklayabilirmiyim odamın dip köşesinde.
via vigilandum

Via Vigilandum

Odamın coğrafyası ve yeryüzü sanrıları

odamın yeryüzü bu, coğrafyası bir katilin ayak izleri ile dolu belki
odada tehlike anında kurtarılacak birşey yok
hepsini yazılarıma meze yaptım
güven veren bir yatağın başucundaki posterin kederi,
şeytanın bir melekle sevişmesinden doğan acının en saf halidir
odamın zeminine kapaklanıp yüzüstü düşen bir kadının
en şuh hali,şizofren bir duygu mezarlığına yoğunlaşmama engel olmadı
çocukluk dediğim şey,her yetişkin ölünün panzehiridir
odamın kapısını kırmak istedim,belkide bir yazı asmak
hüzünleri olmayan giremez bu tehlike ihtiva eden
bilinçaltı mezarlığına
her mezarlıkta şahlanacak yeniden insanlığın
kül olmuş ütopyası,
sen yeniden doğuracaksın kendini
acının ne olduğunu anlayacaksın olmayan rahminden
kanımın aktığını hissettim ilk kez yazdığım ilk kelimedede
kan kaybım, kelimelerin bittiği yerde

Via Vigilandum

Organ bağışlayan hece

organlarımı bağışladım geceye
kutsal kitaplar yitirdi yolunu
ve din'den adamlar
dün'den kalma kör bıçaklarını
salladılar hecelerime
organik hüzünlerin
suni dölleme ile çoğaltıldığı ve
tüm intiharları cebinden çıkaran
bu mavi'nin martı kanatlarını
erken regl olmuş
afrikalı bir kızın ağız kenarına peşkeş çeken
karaya bulanmış hücresiz adamlar kıracak
organ bağışına günah fetvası veren
kan hevesli adamları
bu kentin bok çukuruna atmalı
ellerimi kestim geceden
bir posta kolisi
daha ne kadar gecikebilirdi
ayakları kırık atların
öldürölmeye mahkum
yargısız infazında
via vigilandum

Via Vigilandum

Ortaçağ kırmızısı

kızıla boyanmış kadınlar)

kentin en orospu köşelerinde, intihar süsü verilmiş şiirlerden
ve seri katillerin adım adım dolaştığı izbe sokaklardan geçiyorum
ortaçağdan kalma afroz edilmiş bir kadının çığlık çığığa
bakan gözleri değişiyor, içimin karanlık ve dipsiz dehlizlerine
ayak izlerini takip ettiğim her bir sözcük beni sana getiriyor
yolunu kaybeden her şiir derinleşen sokakalarında
geneleve düşüyor ,inançsızlığa olan inancım bir kez daha şahlanıyor
beynimin en uhrevi köşelerinde
söyle kadınım birgün bu inançsızlığın ortasında bir tanrı
hiçliğin kan kızıl akan kanından şahlanırmı yeniden
senin bedeninde hangi ölü doğmuş peygamber inkar etmez kendini
ahhh kızıl saçlı kadın
sen saçlarındaki kızılın içsel şehvetini yaşarken
kaç cinayet kendini recm etti kan kokan bedeninde
içinde öldürdüğü çocukluğun, kızılıllığında çığıkların
susunluğun kızıla boyanmış okyanusunda
şimdi recm etmelisin beni
katledilmiş tüm kadınlar adına

via vigilandum

Via Vigilandum

Oyuncak kanaması

ben seni ölürkende seviyorum dedi adam
savaşın ortasında,gözlerim,gebe bırakırken gözlerini
bir silahın namlusundan çıkarırken sancıyla mermi
ve son nefesini verirken çocuk....oyuncağının kanaması gelmişti,
çocuk parkları,asgari ücretin hükmü altında verirken nefesini
suni teneffüs saatlerinde,beyin hücreleri,kendini deneysel bir bilimsel çabaya kurban
verdiler.
ve sokaklarda akrep krallar dolaşıyordu umarsızca
her iktidarsız iktidarın,kuklası olduğunu bilmeyecek kadar
kendinsiz,sensiz,sizsiz,çocuksuz
ve sana aşkım savaşın bittiği yere kadar
savaşın rahmi doğurgan ve kanlı
barışın,kürtaj edildiği,gizli yeraltı mezarlığına kadar
bitkilerin fotosentez telaşındayız
ormanların rahmi yanarken yapay ateşin pamuk şekerleriyle
kadın,ilkel yaşamın sancularına gebe
adam,metropol bir yalnızlığın memeuçlarında
sahnesiz tiyatro salonunda
via vigilandum

Via Vigilandum

Ölüler koleksiyonu

belkide herkesin ölüler koleksiyonu vardır
kimse arka bahçesini deşifre etmek istemez
3 5 nöbetinde hakikat yaşamın göt cebinde gizliydi
ki tüm gizler cezbeder özenle sakladığın karakutunu
hadi soyun kendinden
içindeki cehennem mutluluk oyunları oynadı sana
herkes çocukken saklandı kendine
ve faili meçhul kaldı tüm cesetler
itiraf et artık bu gece seni herkes tanıyor

via vigilandum

Via Vigilandum

Ölüm regl'i

orospulaşmış azrailin can almadaki ustalığı
yeryüzünün kendi doğasından aykırı anlamlara
sürüklendiği yerde
katledildi ethemin ali ismailim berkinim
cesedimi bulamadı sahiplerim
kaf dağının ardı bir aysbergin görünmeyen yüzüne kaçtı
katillerim tüm uzuvlarımı organ mafyasının karanlık yüzüne
bağışladı bugün
organlarım işyan ediyor açlık grevinin bilmem kaçınıcı gününde
bağırsam çağırsam şimdi çığlıklarım yırtsa
kaosun karmaşasının can havliyle
bir ölüm kampının regl olmuş esaretinde
kendimi serdim önünüze
ben siyah bir ölümün
yeniden dirilişiyim
kendi ölümümde
via vigilandum

Via Vigilandum

Örtbas

kötü yola düşen siirlerin günah çıkarmaya tenezzül etmediği gecelerden geliyorum
özür dilemiyorum katlettiğim hiçbir kelime için
ve af dilemiyorum hiçbir kiliseden, camiiden sinagoglardan
günahlarımı çamasır makinesinde yıkadı annem kimse görmedi
tüm cümlelerim örtbas edildi kimliksiz kentlerin sokaklarında
doğa nın benden hamile kaldığını söylüyorlar tüm mevsimlerim örtbas
via vigilandum

Via Vigilandum

Ötenazi sarhoşu

artık ötenazi isteyecek bir halk
iyileşmeyecek yaralarını bir veba ya kurban veren
ve ötenazi için yalvaran kalabalıkların
celladına duyduğu hastalıklı ve korkunç aşkından
ucube bir ölüm doğdu şimdi
hane olmayı beceremeyen bir hasta hanenin
buz tutmuş morg odası bile kusacak tüm ölümleri
intiharı günah sayan bir örümceğin elleri ile dokuduğu ağ
tanrılaşan ama başka bir tanrıya inandığını
tüm sorgularda bağırان yalancı bir şahidin gazabına uğradı
hırsları boyunu aştı artık kör karanlığın
artık hiçbir çocuk parkı
sağ çıkmayacak bu kirlenmiş kentin sokak aralarından
kiralık ruhların günah çıkarma ayinleri daha başlamadı
yitik bir camii nin kiliseye öykünen çift kişilik sendromları
gece çökünce bileklerini kesecek şimdi
kendini asan kana susamış cellatları
bir halkın cesedi banyo küvetinde bulunacak
ve bir intihar mektubu ardından bırakılacak
sarhoştum hatırlamıyorum
bu ülkeyi ben öldürmedim
via vigilandum —

Via Vigilandum

Pandora

pandoranın kilitli kutusundan yazıyoruz hayatı
dışarı çıkmaya alabildiğine istekli, tutkulu ama
içeride kalmaya alabildiğine meyilli
özgürlüğüne ölesiye düşkün
ama düş kuracak uzuvları kesilmiş
yoğun bir bakım odasının kapıları
bakımsızlıktan alabildiğine kirli paslı hançer gibi
burada herşey alabildiğine çılglık atıyor
kapama gözlerini
kıyamet saati daha gelmedi
gelmişime ve geçmişime
via vigilandum

Via Vigilandum

Paradoksal acı

gece, gündüz den en günahkar çocuğunu doğuruyor şimdi
gebe kalan gece oluyor gün ün tecavüzünden
ki tıbben çocuk doğurması imkansız bir sancı bu
fizik, metafiziğe başkaldırıyor, bilimsel kasıkları ile
gece bir tutkal gibi yapışırken üstümüze başımıza
bırakmıyor yakamızı insan olmanın verdiği o tuhaf
ve bir o kadar paradoksal acı
sonra aniden sanki bir anlamı olmalıymış gibi
o an lık ruh hali gelgitlerinle bakarsın gözlerimin içine
o an bir ülke yıkılır, yıllanmış bir ağaç çocukluğuna dönmek ister
hiçbir filmin jeneriği adımızı yazmaz, intihar eden sinema salonlarında
gece dinlediğin şarkı bir mermi olur saplanır omuz çukuruna
kıl payı kurtuluyoruz bu suikastten
kayıp ilanı ile aradığın o kadın, yeryüzündeki tüm kadınlardan bir parça
her parçayı bir puzzle marifeti ile birleştirip
o kadını yaratmak istiyorsun dur nefes al yanılıyorsun
gün doğuyor yeniden hemde kasten hemde aleni
ve tahammülden, tüm çıplak kelimelere kara çarşaf lar giydireyor
şaşalı şatosundan, kişiliğini çocukluğunda bırakmış yetişkin
ve sen gardrobından en şaşalı maskeni çıkarıyorsun dışarı
yüzün alabildiğine masum, fakat kirli bir silah taşıyorsun
annen bile yıkayamaz onca cinayet izini gözlerinden
kırmızı bültenle tüm ülkelerin sokak aralarında aranan
tetiği kalemimde bulunmuş kara bir silah
kimliksiz bir kimliğin bunalımına girmiş eşgalinle
kimin ruhunu sarmıyorsa gece beri gelsin
sur-u israfildir gece üfle gitsin
bu kez kendinden. sen doğacaksın
via vigilandum

Via Vigilandum

Paradoksal iz

bana benzemesin diyorsun yaa hiçbir yazan...sana birsır vereyim eyy ölen,,,,,soyun yürümeli bu zencefil sokaklarda ananın rahminden seninle aynı anda doğan,gece yazanlarla çiftleşmeli yazdığım her kelimem

via vigilandum

Via Vigilandum

Parmak izi zinası

parmak izlerinin zinası, yüzündeki cennetim, cehennem bir zebani tarafından saldırıya uğradı az önce suikaste kurban giden melekler şimdi yanan kor bir ateşin koynunda..önceden planlanmış bir cinayetin mükemmel uygulayıcısı gözlerin kan kaybından kayıp şimdi esaretin..... via vigilandum

Via Vigilandum

Pasaportsuz çocuk ütopyası

allahını içinde unutmuş çocuğun dilinden dökülen ilk cümle kadar temiz bir kağıdın,büyüyünce uçurtma olmak isteyen düşü kadardı boyundan büyük bir ressamın o kağıdın üzerine ustura ile çizdiği ilk resim,ve ülkem senin şahdamarından ve kalemimin boş zamanında yarattığı tanrının gözleri kadar güzeldi kimse gelmedi o sürgün edilen masalın maskeli balosuna ve kimse gitmedi geri, çocukluğumun kaldırılan vizesine rağmen ayaklarınla ezdiğin şarabın yaşamak isteyen halk aşkına ülkem pervasızca alırken damarına otostop çeken o uyuşturucu imgelerin kafası güzel şiirlerini bir tek sen ayıktın gecem bir tek sen ayıktın,silüetini berdelde kaybeden güzel orospum sen ki evinin kapısını açan rahmin gibi tüm çocukların hoyrat düşlerine tanrı beş vakit namazını kılıyordu önünde bitmeyen secdende sen ki tanrıya vahiy indiren o kutsal kadın, saçlarından sızan kızıl düşlerin arka bahçesinde gömdüğüm şah ı cümlelerin cümlerim ki şah a kalkıyor sen kurşuna dizildikçe dinsiz bir tanrının mahrem yerinden doğuruyor seni ve ırmağa temas eden ayak parmaklarından tövbe ederim geneleve düşen kayın ağaçları pezevengi olur kelimelerimin

via vigilandum

Via Vigilandum

Pesimist enstürman

pesimist bir umudun kanlı rahminde doğan çocukların
serenadları yankılanıyor şimdi tüm caddelerde
kana bulanmış bir enstürmanın virtüözü
kendi özünden çıkmış seslerinde kayboluyor
az önce bir melodramın kendini hiçe saydığı
melodilerde kendi bedenini çizen bir kadın
sarhoş tutkularına yenildi arsız gecenin koynunda
yitikliğim kendimi bulduğum yerde
suyun kaç hali varsa o kadar aktım kendime
via vigilandum

Via Vigilandum

Piç aşkın anatomisi

(hiç'liğime)

picasso'nun kırık kadın tablolarından firar eden
tüm aşklarını bir hayır kurumuna bir kaç gram
hüzün karşılığı bağışlamış,masmavi denizin
en dipsiz yerinde çıplıkları yankısız kalmış
adını bilmediğim,bilmek istemediğim
yüzü silik hiçlik mabedinde bir tanrıça
kanayan bir gecenin aforoz edilmiş
dipsiz kuyularında kendisi ile sevişirken

soy(ağ)acı adının çıplaklığında soyundu
acısı bir rahibin kendini kırbaçladığı sırtında kaldı
çar(mıh)a gerilmiş ayak parmakları
kendi esaretinde özgürlük çılığıydı
adın yok oldu
soyadın söylenmesin
hiç
h

·
via vigilandum

Via Vigilandum

Pimi çekilen balık

aç yırtıcılar öldürüyormuş çocukları
şarj edilmeye muhtaç tanrılarınız varmış
bir balık hafızasına sahip tanrılarının ömrü kısa olur
öldüyse bir çocuk,
pimi çekilmiştir balığın

via vigilandum

Via Vigilandum

Politik acı

politik(acı) ların canı cehenneme sevgilim
bizim acımız senin doğurgan kasıklarında saklı kalsın
bırak baska bir dünyayı vaad eden tüm karanlık adamları
acının politik teorilerini siktir et
biz yeniden doğalım senin tepeden tırnağa coğrafyama öykünen
sulak topraklarında
via vigilandum

Via Vigilandum

Posterin kederi ve bilinçaltı mezarı

odamda tehlike anında kurtarılacak birşey yok
hepsini yazılarıma meze yaptım
güven veren bir yatağın başucundaki posterin kederi,
şeytanın bir melekle sevişmesinden doğan acının en saf halidir
odamın zeminine kapaklanıp yüzüstü düşen bir kadının
en şuh hali,şizofren bir duygu mezarlığına yoğunlaşmama engel olmadı
çocukluk dediğim şey,her yetişkin ölünün panzehiridir
odamın kapısını kırmak istedim,belkide bir yazı asmak
hüzünleri olmayan giremez bu tehlike ihtiva eden
bilinçaltı mezarlığına
her mezarlıkta şahlanacak yeniden insanlığın
kül olmuş ütopyası,
via vigilandum

Via Vigilandum

Promil ve prospektüs

bu kentin orgazm olmuş tüm sokakları tanır harflerimi
her köşesinde bir fahişe gibi beni bekleyen kelimeler
yanyana dizdiğim.düzdüğüm harflerini tanırım
iğfal edilmiş şehirlerden geçtim
sırtımda bir çanta,çantada biraz cümle biraz şarap
birkaç kıyafetle,

ben en çok zifiri karanlıklarda tattım kelimelerin
terli bedenlerini.ve onlar en çok gecenin en fahişe
saatlerinde sunarlar bana şehvetli bedenlerini
bir kez bir cümleye aşık oldum,kendi harflerinden yorgun
ben kendi labirentlerimde hoyrat,arsız,tutkulu
adet gören harflerin med cezirlerinde sustum
babası olmayan kelimeler büyümez bilmelisin
kendi içlerinde başka cümleler ararlar onlar baba diyecekleri,

şefkat isteğinin gece çökünce
nasıl böyle bir şehvete dönüşebildiğine olan
o bitmek bilmeyen meraklı soru işaretlerinde
her cümle biraz kendine yabancı
her kelime biraz kendine orospu
her harf biraz kendine acıkmış, egolarında tutsak
bakire dizeler kaşarlanmış imla kurallarına kurban giderken
yapay manastırında rahibe rolü oynayan imgelerin
piç olmuş şiirlere yardım ve yataklık yaptığı gecenin noktasında
bir virgül daha koyuyorum kendi kelimelerime

denize kıyısı olmayan dizelerin
eteği sıyrılmıştır biraz

via vigilandum

Via Vigilandum

Ressam ve sustalı kelebek

yalnızlığın dişi bir yanı vardı
kimseden gebe kalmamış
kimsenin dokunamadığı bakire
ama gece olunca tüm erkek şiirleri alan koynuna
dişi bir aforizma gece
şimdi farklı bir zaman kavramı bulmalı belkide
gece çöktüğünde işlenmeli en afili cinayetler
ama tüm aramalara rağmen bulunmamalı bir tek kelime
giz i çözülmedi, ancak çocukluğuna inmek gerek belki
havvanın bir efsane olan gebeliği
adamın düşünde kaldı
kelimelerden sağ salim kurtulmak mümkün mü
bir müziğin yağmacı tavrından mesela
biz suskunken güzeldik
yazınca şehrin kanalizasyon çukurları
çığlıklarımıza karıştı
çay ın demini su ya karıştırmak gibi
dem yerine rakı koydum suyun içine
tüm balıklar şizofren
aslında balıklar alzheimer hastasıydı
yaşadığımız akvaryumda
öyle bir uyuşturucu ki bu
herkes akvaryumda ama başkaldıran bir balık bile
suya özlem duyar, su ise sadece bir yem bu kalabalıkta
doğasına başkaldıramadı balık
düştü su ile karışık anason kokusunun peşine
farkındalık uzuvları derin bir anestezi ile alınmıştı insanın
sarhoş bir martı ile topal balık sevişti bu gece
geceden ilik nakli yaptılar, suni bir yemdi gece
hepimiz organ nakli bekleyen bir kalbin çocuklarıydık
kimse bağışlamıyordu diğerini
affetmek bir buda rahibinin tanrısı inkar edişinde saklı bir sandıktır
şimdi diz çok tüm kelebeklerin önünde
elleri kızıla boyanmış adamın boya niyetine kan kullandığı
ve tualini elleri ile hemde tahammülden kullandığı ellerini
bir darbe teşebbüsüne alenen azmettiren fırçası bitirdi
gecenin fahişe denklemini
şimdi soruyor tüm intihara meyilli ölümler
yarın, gece olacak mı diye
susuyorum
via vigilandum

Via Vigilandum

Romanın ayyaş şiiri

körkütük sarhoş bir gökyüzünün altında
özgürlüğe muhtaç bir karanlığın alt üst olmuş hayat hikayesindeyiz
kaç çocuk mezarlığı inşaa edildi biz bile sayamadık
karmaşık bir denklemin zihinlerimizi zorlayan
içki saatleri başlayacak birazdan
tüm tiyatro sahneleri oynadığı her oyunu gizledi bizden
şimdi annesinden gizli bekaretini şizofren bir tanrıya
peşkeş çeken bir romanın her sayfası kendi acısında boğuldu

via vigilandum

Via Vigilandum

Saçlarındaki dağarcık ve darağacı

varoluşuna başkaldıran asi uslanmaz nesnelere anlat bana
mesela hiçbir sehpa durmasın başucumda öylece
takla atsın cisimler, gösteri yapsın yatağın yatağıma karşı
ve hiçbir halk uyku nedir bilmesin, uyuşsun tüm iç organları
gözleri ve kulakları dahil

ve biz bir tramvaya binelim gece yarısı
ayak bileklerin son durağıdır bu isyan eden kadehin
o yeryüzünün sureti olan avuç içlerin
via vigilandum

Via Vigilandum

Saçlarındaki diktatörya ve sosyalizm

(gece notları)

gözlerin kapitalizm sonrası başıma gelen
proleterya diktatörlüğü
bir devrim sonrası yaşadığım devirlik huzur
ilkel komünal toplumda anaerkil bir iktidarsın
sanayii devriminde bir işçi kadın
tenin burjuvaziye inat terli bir coğrafya
insanlık tarihi seninle başladı kadınım
mağaralara adını kazıdım
ki onlar şimdi arkeolojik araştırma konusu
orospuluğun tarihini yazdı köle tacirleri
köle pazarında aşağılık bir pazarlık
amerika senin terli bedenine gömülecek
sevgilim unutma bir devir
senin gözlerinde kapanacak

via vigilandum

Via Vigilandum

Saçlarını kazıdım yokluğunun

hayır öldürmedim kelimelerin çocukluğunu ,sadece saçlarını kazıdım biraz,hepsi güvenli bir alfabeğe sığındı sonunda

via vigilandum

Via Vigilandum

Saklambaç zulası

ülkenin savaş meydanında,bir savaş şarkısına sadakatte kusur eden kadının rahmine
yetimhane yazısı asıp,kurşun tarlasından çocuk gözleri toplamasına,çocukluğunu bir
saklambaçta zulasına saklayan tanrıların nefret tohumlarına,ve senin en sevdiğin
şarkının körkütük sarhoş akan ırmağına kadar yazdım
kan aktı parmaklarımdan

via vigilandum

Via Vigilandum

Senden bir yazı düşürdüm okuma

senden bir yazı düşürmek istiyorum gözlerimden yeryüzüne

okuma

etnik bir soykırımdan kaçan kelimelerin kabilesini kurtarmak için tasarlanmıştı gözleri,fakat azınlık diye birşey yoktu,yeryüzüne sancıyla doğan her insan azınlık olamayacak kadar çoktu,bu yalnızca devletle işbirliği yapan imgelerin yalanıydı,sonra sabaha kadar seviştığımızı anımsadım,unuttuğum birşey yok değilmi?diye sordu sabah kalktığında,yok dedim sadece bir organ bağışi gibi ,gözlerini yatağıma bırakıp gitti sevişmemiz bir komplo teorisi olarak yerini aldı kayıtlarda, ben kayıtdışı sevişmeler düşledim,tutanaklarda adı geçmeyen kadınları sevdim,tekel büfeleri benim için en çok cuma geceleri makbuldü,ve 80 ihtilalinin bununla bir ilgisi yoktu,terkettim onu, çok kadını terk etmişliğim vardı,ama masumiyetimin yegane kanıtı,ruhlarında bıraktığım spermin, küçük bir kız çocuğı olarak yeryüzüne gelmek için attığı çığıklarda gizliydi, freud psikanalizi çocuk yurdundan evlat edinmişti,şimdi yatağımin iz bırakmadan altımdan kayıp gittiğı ütopik gezegenden,alkolün beynime bağışladığı insani duygularımınla yazıyorum tarihim, ve kötü yazıyorum,kelimeler hala beni bir kitap yazmamam için ikna etmeye çalışıyor,bu kadar yaşanmışlıkla bir tek kelimeye hükmetmek zor geliyor ruhumun mahremine,belki insanın odasından çıkarken kapıyı kapatıp sokağına adım attığında kendini hiç olmayan birine ihanet ederken bulduğı zamanlar vardı,ortadoğunun daha batının fahişesi olmadığı zamanlardı ve ben ütopik bir romanın estetik ameliyatla şiirlere öykünen yüzünde farklı bir kimlikle yaşıyordum,varlığım emperyalizm için bir komplo teorisiydi.kelimelerim kötü adam olmayı göze alacak kadar aşıkta hiçliğine,babasız büyüyen adamlardan diktatör şiirler üretiyordu kadınlar,ve ihanetin en cezbedici saatleriydi,beyin hücrelerindeki boşluk hissi,sevgisiz,aşksız geçen ömürler tenime zaman ayarlı bombalar bağıyor şimdi,ve intikamını kelimelerimden alan kadınlar yaratıyorum çamurdan,gezegenin yedi harikasından biriydi ayak bilekleri,ve ben hiçbir kadını asla şiir yazmadığıma inandıramıyordum,bu lanetin üzerime yapışkan bir sıvı ile sıkıca kenetlendiğı ahir zamanlardan biriydi,geçmişimin karşımdaki emperyalist kadının yağmacı egosundan kaçmaya çalıştığı sıradan bir zamanın herhangi bir anıydı,çocuk parklarının tapınak olarak kabul edilmesine dair verdiğim yasa teklifi oy azınlığı ile reddedildi,dağı çıkmayı kafasına koymuş her roman biraz ince memede öykünürken,darağacında üç fidanı astı dudakları,ve kırmızıydı tetiğı çeken parmak uçları,edebiyatı siyasete alet edecek kadar laik, politik gözleri vardı,ve ben ne zaman doğunun ücra bir köşesinde doğsam yeniden öldürebilecek kadar sömürgeci saçları vardı,güneşin doğacağı yönü tayin edemediğı yerde derin devletin bile müdahale edemediğı faili belli cinayetlerin haklı bulunduğu gizli mağaradır omuz çukurun,yüreğimin bilinmeyen toplu mezarlarını deşifre edeceğim bu yokoluşumun imparatorluk elçisi olsada,hadi çocukluğunun şizofren yaralarını devlet sırrı diyerek gizleme artık,itiraf et,ben senin parmakları yakılan çocukluk anılarının tarih yazanın,. biliyorum asla memnun olmadın,ve yedi milyar insan memnun olmayacak varlığımdan.ahh kadın solunum cihazına bağılandı şimdi kelimelerim,ruhum işgal altında,fişini çek artık soluğumdan çıkan cümlelerin, geç kalacaksın via vigilandum kendini tarihin karanlık elleri ile takas eden sancılarından beni doğuran kadınlara, sessizliğin yetersiz kaldığı çığılıkla bağırdı bilincini kaybeden uzuvlarım, bu gece sana uğramayacağım aşk diyorsun çünkü,aşk dirisine dua okunan sensizlik yaşamadan,kendini imha eden o dehşet dinginlik üstüm başım sıırıslam senden damıtılmış rakı yaşadığımızı dair tek kanıt,üzümlerimizden ezilen o kızıl şarabın dibe vurmuş acı tortusu,şimdi arabuluculuk yaptığım her kelime yanyana getirdim diye,soyuma sopuma düşman

kılıcını kaybeden,tapınaksız şövalye,iki bin yıllık karanlık tarihini
deşifre ettiğimden,gece min mahremine düşman
bu gecenin sonu,kaçınılmaz bir soykırım
kaçma kendinden doğurup,benden peydahladığın tanrının
istilacı ruhundan
yüzüm,şiiirden uzak bir sürüngen amipidir
uzaklaş maskelerin,ne idüğü belirsiz
soyundan
via vigilandum

Via Vigilandum

Seri şair

farkındalık tehlikeli sularda dibini bilmediğin yerlere inmektir dedi bilge adam
sen neden bilgesin dedim,sustu,cehalet mutlulukmudur gerçekten
oysa susmak bazen bir erdem,bazen acizlik bu maviliğini yitirmiş okyanus ortasında
bu gece bana gel,
sigaram yanık...parmaklarım hareket halinde sanki adını senden alan bir meydanın
ortasında gösteri yapacak gibiler, kalbim bakıyor gözlerine.....ama yeryüzünde çok
fazla kadın var yalnızca bir tanesi yok....bu gerçeklik beni bir seri katilde yapabilir bir
peygamberde ama hiçbir şey senin olmadığın gerçeğini değiştirmeyecek.....şimdi öyle
bir çağ yaşıyorum ki dedi bilge adam bir peygamberle bir seri katil arasındaki farkı
çözemiyorum inan bana peki sen kimsin bir seri katil mi yoksa bir peygamber mi...?
hiçbir peygamber bir tiyatro sahnesine kan akıtmak için çıkmazdı oysa.....
via vigilandum

Via Vigilandum

Sicili bozuk çeyiz sandığı

kendini kimliği ile kandırmış bir kadının
işlemesi muhtemel bir cinayetin içinde geçti adım
gözleri neresinden bakarsan bak sicili bozuk bir silah
üstelik balistik raporu örtbas edilmiş
kelimelerin casusu olmayı göze alan gözleri vardı
ve hiçbir aşk saat 12 den sonra evrimleyeşmeyecek
gün ağaracaktı kadının duvar yazılarında
herkes ancak gece çökünce karabasanda aklı selim bir barış yanlısı
ve ben aydanlığıma şarap demlerim yangın dışlerinden sobam yanar alev ateş
homo sapiens in gece tutkusu vücut bulacak kör karanlığın sıcak koynunda
seninle aramızdaki bu sonsuz dava düştü içimden yere
al onu koy yüksek bir yerin everestine öp sonra doğur beni
alnındanki karmaşık çizgilerde
illegal bir ocuk doğuracaktı benden kadın
tüm kelimeleri sanki kasıklarında sakladığı eroin
rahmi görüş günlerine kapalıymış meğer ıssız evde
bir kız çocuğunu savaş meydanında düşürdü yere i cebinden
hüzünleri ile barışık bir kadın
savaşta ölmüş ceset yüklü intihardı gözlerin
kendi yatağı ile kendini kandıran bir frida kahlo inledi düşümde
kabuslarının görgü şahidi olmadık ikimizde
harflerimi al bakire ağzının derinlerine
ve korkma ölümün dilimden olacak
isimsiz kalan gelgitlerinde
ki her deniz doğurdu senin vahiy inen ayetleşen küfürlerini
isimsiz bir peygamber yaratacaksın bu ne idüğü belirsiz kutsal defterinle
hayallerini al evi terk et şimdi
cümlelerimin yangın çıkışı senin gözlerinin kısır gebeliğinde saklı
annemin çeyiz (san) diği aslında gözyaşlarının sağnak yağışında
söylesene mary kaç karanlığı gebe bıraktın benim yoluma gelene kadar
via vigilandum

Via Vigilandum

Sigara tuali

tuvalet kağıdına yazılan kelimelerin idrar tahlili yanıltıcıdır
ve bunu tüm hastahaneler bilir,
bir sigaranın ince gövdesine çizilen her resim fludur
bu gerçeği sevdiğimiz kadınlar bilir
gecenin bir vakti açılan her şarabın kafa kağıdı yanıltır
bunu hiçbir nüfus müdürlüğü bilmez
ya doğumu yanıltır
ya ölüm saati
o vakit bir kadın ya intihar ediyordur
yada bir adam şiringadan medet umar
gece vakti işten yorgun dönen her şiir patrona küfür eder
bu gerçeği anneleride bilir
ve bu yüzden en çok şiirler yalan söyler
belki bu yüzden kelimeler proleterdir
kadınlar kanar
via vigilandum

Via Vigilandum

Sudaki sen hali

anamdan doğan tüm bebeklerin kafası kazındı
ve dünya boyattı saçlarını kızıla
sen doğmamıştın o zaman daha
silahın namlusundan emzik yapardı kadın
ve sen bir ben daha doğururdun saçlarından
dünyada hayat arıyordu nefesim
bir gezegenin derisine çizilirken
değeri yaşarken bilinmeyen
o sessiz resim
ben kelimelerimden türettiğim her çocuğu
sakladım, evimin na mahrem çatısında
şimdi, kelepçelendi cümlelerim
su, namusunu temizlemek için
girdi sadece kelimelerimin arasına

via vigilandum

Via Vigilandum

Sus'takısı

göt cebinde sakladığı sustalıyı çekecek hayat,herkes susacak o vakit,susmak dediğimiz kendimize koşar adım gidişimiz ..

via vigilandum

Via Vigilandum

Sürmenaj imge

sürmenaj imgeler küfrediyor yazdıklarına
fakat vazgeçmeden işgal etmek senin beyin hücrelerini
ahh işte bu tutku, çıkarıyor bedenimde 3.dünya savaşını
ötenazi devlet tarafından parmaklarımdan alınmış bir haktı
cümlelerime
müttefiklerim, onların mürekkebi çoktan bitti
bir kurşuna feda ettiğim kalemim, kuşkusuz
kurban edilecek, o kara vebaya
ilk emrim oku bana kasıklarının arasındaki
küfürlü cümleleri

via vigilandum

Via Vigilandum

Şah blöfü ve piyon zehiri

allahın gösteri peygamberleri sahnenin en şaşalı yerinde
tüm şizofren düşüncelerini arabesk bir şarkının
kundaktaki çocuğuna atfederken
sen şarkılar söylemeye devam et
ve blöf yapan şah'ın sarhoş olduğu anlara
sür atını.....
filler mezarlığında, saç diplerine kadar ölü kadınların ruhu
bırakmayacak peşini....
kendini kısır gecenin rahminde sakla
doğur beni sonra
doğur ki yazmasın parmaklarım
katline ferman kelimeleri
bir kez daha
via vigilandum

Via Vigilandum

Şairinden devren satılık imge oyunu

şairinden devren satılık bir şiir gibi duruyor teninden dökülen sistem yanlısı cümleler,ve yangından ilk kurtarılacak bir aşk bu
oysa yangını sever aşkın günah tohumu,ve kurtarılacak bir tek kelime kalmayınca
kadar soyundu ölümün son nefesi iliklerime kadar
kendinden geçmişti dudaklarındaki sigaranın son nefesi
en sevdiğin kitabın terasından yazıyordun,inandığın tüm sahte peygamberlerin intihar
mektubunu,sahnedeki inen allahın üvey çocukları saate bakmıyor,çoktan bitmiştir
kentin en işlek caddesindeki ucuz gösteri,kapalı gişe oynayan kadının eteklerindeki
ülkenin sınırından yazıyordum,uyandırdın mahallenin göt cebindeki en asi
kelimeyi,sonra sahipsiz mezarlıkta arıyorsun kaybettiğin silüetini

via vigilandum

Via Vigilandum

Şehir tutulması ve şarabın gazabı

geceden gebe kalmış cümlelerim var
lanetlenmiş mabedimin dehlizlerinde
zahiri bir coğrafyanın düşük yapmış
 lirik ve esrik hüznüleri
kadının omuz çukurunda biriken
kan kızılı şarabın tadı
ve ben tepeden tırnağa lanetli sözcüklerimi
akıttım bir kadının dudakları arasından
 hücrelerime kadar sevişirken
katledilen çocukların gözyaşları düştü kasıklarına
bir şiir kendini astı
bir şehir regl oldu
ve adam ucube düşlerine döndü
kendi bedenini yırtarak
via vigilandum

Via Vigilandum

Şemsiyesiz yağmur

şimdi gardrobundan en kederli
elbiseni çıkar giy üstüne
inan tüm savaşlar son bulur
gövdenin masumiyetinde
grileşen kentlerde yağmur yağar
ve biz şemsiyemizi açmamaya
ölümüne yeminli
via vigilandum

Via Vigilandum

Şiir cesedi ve istemsiz sen sürçmesi

kızıl saçları antik dönemin tüm tanrılarına şirk koşan
iç'li geçmiş zaman kipinde yaşamaktan yorgun
kendi bedeninde tutsak,içsel çığlıkları kendinden derin
kasıklarında yeryüzünü çarmıha germiş
bir kadının istemsiz ten sürçmesi ile kızıla boyandı
kendi tragedyasından yorgun ruhum
gecenin bekareti çalınmış saatlerinde
kanamalı şiirler ırzına geçiyor beynimizin en ücra köşelerinin
bizi içine çeken pusu kurmuş bir fahişe gibi sessizlik
intihar teorileri kuran şizofren bir yalnızlık kucaklıyor bizi
dilimizde kızıl bir nehir gibi akan her sözcük
kadehe dökülen şarabtan kanla yazılan bir ferman gibi
illegal bir gecenin koynunda cinayet saati tespit edilememiş
öldürdüğümüz imgelerin kucağında gözyaşları ile yıkıyor bedenimi
adına eylül dedim kadın senin rahminden kanla yazılmış bir şiir bu
beni intihar süsü verilmiş bir cinayetin sus payı olarak sakla bu gece
ruhumun tüm tanrıları sana secde etti
kadın geceden düşük yapmış ruhu ile kaybolurken
karanlığın dipsiz uçurumlarında
ben kendi ütopyama yalınayak koştum
vasiyetimdir eylül ölü ele geçirilmiş
şiirlere göm beni bu gece
gece bitti
şiir öldü

via vigilandum

Via Vigilandum

Şiirin otopsi raporu

bir şiire başlarken duyduğum acı
tanrıya şirk koşan bir kadının rahminden
çığlık çığlığa kızıla boyanmış bir acınının senfonisinde
doğurduğu bir coğrafyanın acısı gibi
yazarken kanayan, kanarken
kan(a)rayan bir cesedin otopsi uğraşı
kalemimden sızan kanları yudumla şimdi kadın
sen ki orgazm çığlıklarının seromonisinde
bağıra bağıra becerendin kendi bedenini
şimdi söyle bana kadınlar kan(a)r mı
bekareti bozulmuş bir şiirin
avuçlarında

via vigilandum

Via Vigilandum

Şiveli kitap sancısı

şiveli saçlarından,kitap yazmak 21.yüzyılın icadıyken
dilimin yatağında peygamberliğini ilan eden bir orospu uyuyor şimdi
sokak çocuğunun gözlerine inen bir vahiy intihar ediyor
on iki havarinin,bilgisi yok parmaklarının soyağacından
iğne atsan, yerçekimine isyan eden bu ıssızlıkta
hammaddesi tütün den kağıdın
onca ağacın ertesi gün hapi almasına gerek yoktu diyor
yazdığım bütün kelimeler

via vigilandum

Via Vigilandum

Şizofren düş pazarı

hazırlanın,gecenin en temiz çöplüğüne giriyoruz
akrep yelkovanın en mahrem yerlerine girme çabasında
geceden sağ çıkabilenler,tümörünü odalarının en kutsal köşesine bıraksınlar
metalden yapılmış bir tek eşya kalmaşın üzerimizde
tüm dedektörler cinayet mahaline doğru yola çıksın
sikik alışveriş merkezleri,yaşadığım kentin merkezi olamayacaklar
manik depresif kelimelerin şizofren yatakları ipek örtülerle kaplansın
üstünüzden çıkarın gün boyu bedeninizin en kirli tarafını örten medeniyet kılıfını
cennet yada cehennem özenle hazırlanmış kataloglardan seçtiğimiz turistik mekanlar
olsun devlet elini çeksın bu ölü bahçelerden
gecelerin kaydı tutulmasın literatürlerde,silik bir yazı suya yazılsın ancak
ikinci el düş pazarları kurulsun sevdiğim sokakların caddelerin en salaş yerlerine
sikik mutlulukları olan gece yosmaları kentin heryerine kurulan hüznün tuzaklarına
takılmalı, ve bilinçaltıları kiraya verilmeli tüm mülteci mutsuzlara
alzheimer bir hastalık olmamalı,,üstinsan ın ulaşabileceği yüksek merteye
kızıldeniz iskenderi kucaklamadı tarihin örtbas telaşı boşuna
gün doğduğunda kelimeleri maskelerinizle takas edeceksiniz
piçleri kucaklayın,normallik anormalliktir,anormalliğin ürettiği yerde
yerüstünden mezun olabilen her piç,ödül olarak yeraltına gönderilecek
via vigilandum

Via Vigilandum

Tanrı pasaportu ve küfürbaz zambak

hayata terbiye dersi veren dudakların küfrü kıyamettir
ve delikanlı bir güneşin altında doğurur anneler babaları
ben terbiye dersinden alttan alıyorum tüm derslerimi
üste çıkmam içten bile değilken
sevişmelerimin ortasında,kapı çalıyorsa
eşit ağırlıktaki tüm fahişelerin branş dersi
tanrılar okulunu çoktan asmıştır
ve hiçbirinin terbiye borcu yoktur yeryüzündeki
bir tek zambak çiçeğine
her birinin kafa kağıdında din hanesi
çoktan aforoz edilmiştir ve
cennet omuzları üstünde yükselir
kardelenlerin
tanrıların pasaportu yitirir hükmünü
onların coğrafi haritalarında
via vigilandum

Via Vigilandum

Tanrının kürtajı ve pamuk Őekeri

ruhumun keŐmekeŐi,kelimelerimin tek çocuklu Őımarık dŐeŐi
farkındalığın acısını bir kenti yakarak dindiren bu senfoni suskunluğu
tanrım lütfen Şiirleri sensiz bırak
ateist yağmurlar yağsın tüm anlamsız sözlüklere
tüm anlamların,anlamsızlığın uurumundan düştüğü
ve ruhu bakire kadınların öğrettiğim tüm silahları bedenimde
hunharca denediği zamanların kıyı Őeridindeydim
kendimi ağ'larca eve kapadığım zamanın sonunda
dışarı bir imge olarak çıktığımda
birde baktım adım çıkmış kendimle
cehenneme biz kişilik yer ayırdım
zebani kapı önünde bekleyen bir ucube
elinde yasadışı bir pankart
günahsız girilmez yazıyordu bu siktir edilmiş cennete
via vigilandum

Via Vigilandum

Tedavisi yok kitapların

tedavisi olmayan bir kitabı imzalamak gibi
kanamaya mahkum bir kadını sevmek
ölmeye meyilli bir çocuğu doğurmak gibi
omuzlarına ibadet ettiğim bu sancılı gerçek
o an işte tam o an
öpsem seni saçlarından
hükümet düşecekti
düşecekti tüm haksız davalar
avuçlarından yere
cebren ve hile öldürülen çocukların
ayak uçları şimdi
diziliyor abasküsü olmayan kurşunlara
sırtımda tarih öncesinden kalma
yangın döller

via vigilandum

Via Vigilandum

Tek kişilik gece

senin gözlerin kapanır geceye..benim dünyam kararır..senin gözlerin kapanır....tek perdelik bir tiyatrosahnesi intihar eder gözlerimde....

via vigilandum

Via Vigilandum

Tenindeki muhalif nehir

günahlarını beynimin en ücra köşelerinde gizle,ve ihbar et beni tanrıya
deşifre et sol yanımdaki mülteci kelimeleri kaçırdığım gizli geçitlerimi
ve cehennemde yak tenimin muhalif çizgilerini,halkçı yalnızlığın sırat köprüsünden
geçsin ayakların,düşmez bunca esaretin namus bildiği intihar senaryosundan
bir satır bile aşağıya,köleliğin kaldırıldığı gözlerinden içir bana özsuynun zehrini
ücra sokaklarıma yardım ve yataklık yap,yatacak yeri olmayan kelimelerimin putlarını
yık,ve hiçliğin herşey olduğu kentlerin rüzgarını,annenin çeyiz sandığından çıkar,sen
olmayı becer,becerilen sensizliğimin kelime yataklarında
bir tek saçlarının, yatağımın atlasında hüküm veren sesine tapınırım
iflah olmaz tanrısızınım,

via vigilandum

Via Vigilandum

Ter ve şiir

tenimde, öldürdüğüm kadınların otopsi raporu gözlerim
dilimin adet kanamaları sızarken her yana
kadın sen hangi günahı peydahladın beni
başka tenlerde başka adamları başka kadınları öldüren
fahişe ruhların son temsilcisi olan bedenlerimizde
mabedimizde kaybolan ruhların
mabedine girdiğimiz tenlerin
orgazm olmuş piçleriyiz artık
ki kaleminde orgazmıdır kağıda olan
tutkusu.

via

Via Vigilandum

Tersinden kalkan nehir hafızası

bir nehir tersinden kalkar
sigarasını cehennem ateşiyle yakan kadınları
sevdim
ve
balıkların hafızası,fil hafızası ile yarışırdı
kelebeğin ömrü uzadı,kadın yüzyıl yaşadı
her cinayet kendini vurdu silahını temizlerken
gitmek türk dil kurumunun lügatında yok artık
çocuk ömür boyu yaşadı,ömrünün boyu kaç santim
savaş barışa aşık,er meydanında ruhunu teslim etti
bir rahip bir imam bir haham,halka açıldı
tanrı otoritesini bıraktı çocuklara
ve yazının icadı senin gidişinle aynı tarihe denk düşer
hala kanıyor kelimeler
çocuklar
kadınlar
kelebek
ve nehir
via vigilandum

Via Vigilandum

Tırnak aranın önsözü

ve gece, tüm ölümleri ilçeyken il yapabilecek artık
ne mutlu çocukluğumuza
tırnak aramızda biriktirdiğimiz bunca yalnızlığın
bi önsözü olmalı diyorum,yoksa yakılan bunca kitap bedeni
ne işe yarardı ki..?
kimliğini yitirdi bir halk,ve gazetelerde manşettir şimdi
hükümsüzdür....
via vigilandum

Via Vigilandum

Us'umda bir sus payı

gecenin us'una, sus payı diye verilen bilinçaltının
en mahrem yerinde gizlediğin talan edilmiş çocukluğunu
devlet kurma hırsına alet etmiş gecenin, günahlarını
sorgusuz infaz eden gözleri vardı
o farkında değildi, farkına varsa
en fazla infaz emri verilirdi düşük yapan omuzları için
gecenin kanlı çarşafına armağan diye sunulan kelimelerin
namus anlayışı, anestezi ile uyutuldu sonra
sonra son.....
kimsenin başka kimselerin psikolojik açımlarını
siklediği yoktu aslında
bir kız çocuğu düşünden çaldığı kitabın
gerçekliğini sorguluyordu sadece
panik odalarına gerek yoktu
sadece yanıyordu bir kütüphanenin
masal kitapları
hepsi buydu

aslında uzatılabilirdi bu hikaye
çocukluğunun geçtiği ama
ayaklarının geçmediği evinin
basamakları kadar
ama gel gör ki gözlerince caiz değildi

bende kalktım günahların kutsiyetine
anayasanın, anne olamayan kısır rahmine
sürdüm ayaksız atlarımı
bu kadar kelimenin katline
gerek yoktu

susalımmı ...?

via vigilandum

Via Vigilandum

Ütopik çığlık seremonisi

gecenin en piç saatlerinde,
mahrem yerlerinde dolaşırken sözcüklerin
tek kişilik bir senfoninin illegal çığlığıydı tenin
kürtağla alınması gereken bir şiir bu
babası belli olmayan
tüm ütopyaları gerçek kılan teninde unuttum
çocukluğumun en kanamalı regl dönemlerini
ahhh kadın bildim sen kırmızıydın
kasıklarındaki orgazm çığlıkları
bu coğrafyanın karşılıksız kalan puşt acılarıymış
ki sen her çığlığında tanrıları öldürdün
kanamalı şiirleri rahminden düşürdün
kadın ben senin teninde
kendi yüzüme tükürdüm

via vigilandum

Via Vigilandum

Üvey tanrının öz acıları tangosu

dağınık bir masanın üzerindeki eli kanlı kalemin
kendini aklama çabası nafile....
kağıt çoktan öldü
yazı çoktan yazıldı
dağınık yaşadık odamız dağınık,masamız keşmekeş
düzenli bir yaşamın,oksijensiz ortamında nefessiz kalmak istemedik
nikotin zerk edildi damara,damar bundan sarhoş,
hüzün bundan seyyah biraz....
acı senden kaçmaz,rahip hadım edilir
bir fahişe sünnet edilir gece karanlığında masamda
toprak kendine gebe,kadın kendine kanar gecede
sonra yollar düşer ayaklarıma hayır diyemem
tanrının üvey evlatları düşer peşime gelme diyemem
öz kızım gibi alıp severim her bir tren yolculuğunu
vagonun içinde bir han, ben sarhoş kadın geçer kendinden
bulamaz evini ayakları,gece tapınak yaptı kendinden sana
tapınmasın sakın yüzü kirli adamlar
cennet çoktan sarhoş,cehennem yakar kendini
şehrin en asi meydanında
sonra bir şarabın rengine bürünür bedenler
can yücel çoktan sarhoş,sabahattin ali çoktan ölü
bu siktiğimin er meydanında
sırtından vurulur gece ansızın
güneş doğmaz hiçbir kelimenin üstüne
sen çoktan gittin,ben hiç yoktan ölürüm
gecenin dipsiz mağarasında
mezarım yok
kelimeler kimsesizler mezarlığında
dil çoktan kesilir,
şiir yoktan varolur kalemimde
via vigilandum

Via Vigilandum

Verda

sen eskiden daha güzeldin verda
saçların çocuk yurdunda tecavüze uğramamıştı daha
ve gözlerin yalnızca benim odamda uyurdu
sen eskiden daha güzeldin verda
üstündeki siyah elbisen,sokakta oyun oynamaktan
dönmezdi evime
sen eskiden daha güzeldin verda
gözlerin tanrıyı tanımamıştı daha

via vigilandum

Via Vigilandum

Veresiye ölüm mahremiyeti

gecenin na'mahrem saatlerinde, sana bu şiiri hiroşimadan yazıyorum
piç edilmiş bedenlerin hiçe sayılmış yaşamların, ceset torbalarının
ortasında,kendimle savaşıırken...bir atom bombasının aniden
fırtına öncesi sessizliği bozarak, kendini ispat etmek istercesine gökyüzünden
yeryüzüne doğru korkunç bir ivmeyle bedenimin merkezine iniş yaptığı
an'larda kendimle yüzleşirken ancak kendime (kan)ıyorum

sana bu şiiri nagazakiden yazıyorum...

çocukların kendi bedenlerinde ölümü yaşadığı, ölümlerden yara alıyorum
orospu (yer)yüzünün yüzsüzleştiği, maskelerini kuşanıp
kutsal kitaplardan çalınan bir ayetle hiç yere kanmaya davet ettiği zamanların
zamansızlığında tüm kapılarım kendime çıkarken yaralanıyorum

sana bu mektubu afrika'dan yazıyorum

akbabaların ölsün diye beklediği çocuk bedenlerinin masumiyetinde
kara kapkara üvey babaların savaş çığırkanlığı boğarken heryanı
bir fotoğrafçının ressam olmak istediği fakat intiharını tasarladığı
fotoğraflardan, ölüm beğendiği coğrafyada bulunuyor cesedim

sana bu mektubu ülkemin güneş (doğu)ran topraklarından yazıyorum

heryanı toplu mezarlarla kuşatılmış buğday ekip kan biçen halkımın
acılarında (acı)yorum,acıyan heryanım bir kara bulut oluyor
kendime yağıyorum...

sana bu mektubu yeryüzünün insan eli değmemiş bakire topraklarından
yaz(a)mıyorum tecavüze uğramış toprakların kendi rızasıyla hamile kalan
dağlarında bir seyyah misali kendimi arıyorum

sana bu mektubu kendim'den yazıyorum hiçliğin ertesinde

kendine yetmeyen bir şiirin şakağına dayadığı namluyu
ateşlemesidir ancak çığlıklarım
bir savaşın herhangi bir barışa kuyruk sallamasını diliyorum
tüm (sav)aşları (sav)mak istiyorum
bir çocuğun yüzündeki coğrafyaya armağan olsun

bu mektubu sana damalarım'dan akan kanımın son damlasından yazıyorum
itirafımdır ben aslında her cümlede ancak kendime gömülüyorum

via vigilandum

Via Vigilandum

Vizitesi ödenmiş çatı katı

çatı katında hapsettiler düşleri
ve çatı katı kelimeleri
her an vizitesi ödenmiş bir bakire gibi
kalakaldı beynimizin kalabalığında
oysa hiçbirine insan eli değmemiş olmasını
umutsuzca düşledik
çatı katında açılan şarabın kasıklarından akan bir damla kanı
astık evimizin halka açık yerlerine
bekareti geceden, kimliği günden bozuk
bu tecrit edilmiş, şiir anatomisi
antolojilerden geride kalan tek gerçek
misafiri gelmiş uçurtmaların annesinden gizli
kanattığı düşlerinden
erkek olduk
erk
er
e

·
via vigilandum

Via Vigilandum

Yağmalanan imge serenadı

gecenin bir yarısı kürtajla alınan her şiir
şiir diye yazılır sen diye okunur
milyonlarca imgenin sıra beklemeden
beynime hücum ettiği saatlerde
yağmalanan her dize gebe kaldığım
her sarhoş kelime zamanını beklemeden
dehşet acılarla doğuyor kalemimden
kalemim ki prezervatif kullanmadan
kağıtla alenen halka açık yerde
sevişir,
kendi ateşinden doğan her şiir
şizofren sancılarla düşer yeryüzüne
hapisten tünel kazarak firar eden
kelimelerin eşaretinde
özgürlük çılığı ile koşar adım
uzaklaşırken sonsuza
bir deniz atıyım dişisi için
doğacak bir şiiri kendi
karnında taşıyan

via vigilandum

Via Vigilandum

Yağmalanmış kabile düşü

sevgilim seni sevmenin eşiğinde
insanlık tarihi iktidarsız iktidarların
kanlı ellerinde can çekiyor, bir morgun
buza kesmiş soğuk sedyelerinde

yazdığım hiçbir kelime haklı çıkarmaya yetmiyor şimdi
sana bulanmış kanımın olay mahalinde
mahallenin metropol bir kentle arasındaki kıskançlık krizlerinde
arada kalan bir arabulucunun bulamadığı labirentleri
inkar ediyor devlet hanesinde kayıtlı tüm adresler

adresi belirsiz evler tanır suretimi
kendi beynine sürgün olup çöl ortasına
yüzüstü düşmüş ıssız bir kalabalığın
beyin hücrelerimi tepeden tırnağa beceren
merkezkaç noktasında kaçamadığım anların
son karanlık çağındayım

yakın tarihimin tüm tarih kurumlarında inkara geldiği
yağmalanmış kabilemin kan emici ruhlar tarafından
kolonileştirilen tekdüze düzölmüş özgürlük çığığısın
ilkel çağların ilk el den satışa çıkarıldığı
haraç mezat köle pazarında peşkeş çekildiği bedeninin
can çekiyor iç çekişlerinin intihar senfonilerinde

amerikanın keşfi senin bedenine alenen tecavüzdür kadınım
colomb unda canı cehenneme philip morrisinde

via vigilandum

Via Vigilandum

Yağmalanmış kelimeler hazinesi

ve kentin tüm kelime hazinelerini
yağmaladılar şimdi
meleklerin meme uçları dikleşir
bir şairin her kelimesinde
ve azrailin gözleri utanır şimdi
yeryüzündeki tüm acılardan
bunun için biz bir daha başımızı kaldırıp
asla göğe bakmadık
via vigilandum

Via Vigilandum

Yalnızlığının prospektüsü

kelimeler estetik ameliyatla,şair olurken ülkemde,senin yalnızlığının hiçbir cerrahi açıklaması yoktur biliyorum

via vigilandum

Via Vigilandum

Yalnızlıktan gebedir gece

yalnızlıktan gebe kalan her insan, anlamsız bir kürtaj telaşında
via vigilandum

Via Vigilandum

Yarım ada(m)

dört yanı göt olmus imgelerle çevrili kara parçasının adını unuttum
iğne atsam yere düşmeyecek yalnızlıkların yüzme bilmeyen acemi çirpınısları
kimsesiz ve herkes li ve sen li ve sensiz caddelerin ortasında
tarihi katledilmiş bir enstürmanın çığlıklarına uyandı
via vigilandum

Via Vigilandum

Yeraltı ayeti

Görünenin ardındaki öz. Benliğini inkar edip sana dönen bir yeraltı ayeti bedenim, yüzünde bir charli chaplin gülüşü ülkemin, avuçlarında reçm edilen bir fûruğ acısının belirsiz çizgileri kanar, sonra sendeki ben sancısından doğarım ayaklarına, bendeki sen kaygısı amansız bir virüs tapınağında. Aşk dediğin iki beyin hücresinin olasılık payı hesaplanmamış nakli aslında..

via vigilandum

Via Vigilandum

Yeryüzü çocukluğu

tanrıların camii avlusuna bıraktığı çocuktur dünya
öylesine piç edilmiş,ölesiye unutulmuş,

via vigilandum

Via Vigilandum

Yeryüzünün adet kanı

savaş tanrılarının soysuz çılgınları yırtıyor artık
gökyüzünün siyaha kesmiş kanlı rahimlerini
memeuçlarından asılan bir ucube şimdi
barışın katli vacip nefesi
mermilerin bir çocuk bedeninde
kendinden utandığı ve ters döndüğü
zamanların düşü soluğumu kesen
ortadoğuya doğmayan güneşin
karanlık yüzü regl oldu
kanlı ölüm seremonilerinin
yeniden doğmaya ant içmiş yüzünde
yüzüm yüzsüz
gövdem gövdesiz
ruhum acıya gebe
bir coğrafyanın
hiçe sayılmış
sensiz bedeninde
saç tellerinden başlar savaşlar
ilk kan senin rahminden akan
yeryüzü artık
adet görmüş bir fahişedir
kan görmekten ölümüne
korkan
via vigilandum

Via Vigilandum

Yüzümden akan gecenin posterı

mayınlı bölge gibi duruyor gövden
bu yangın yerinde
birçok savaşa girdi uzuvlarım
herbirinden sağ çıkmış olmam
sencede tuhaf değilmi?
en son anımsadığım
bir kadının yatağında
bacaklarını kendine doğru çekip
sarılmasıydı yine kendine
açtığımda gözlerimi
alkolün etkisi hafiflemişti sanırım
tanıyamadım seni lila
tanrılar kahretsin beni
yeraltındaki ölüler yastaydı sonra
yerüstündeki canlılar için
tarihin gördüğü en büyük yas bu
gözlerindeki yaşı saymazsam eğer
kendine çekildi tüm zaman kavramları
kendinden kaçır bir hali vardı sanki
anımsıyorum sende unutma
boynuna taktığım kolye
ayaklarına aldığım çorap
ki kendi elimle giydirdim sana
avuçlarından içtiğim şarabın tadı
ahh lila bir daha bulamadım o şarabı
inanırmısın bana
eğer ülkem bu haldeyse
kimbilir sen kaçınıcı kadehini içiyorsun şimdi
kaçınıcı kez ölüp dirildin bu odada
oooff lila gece boyu içmiştik
ağlamıştın sen omuzumda
sanki beni alacaklar gibi
geceyarısı kapımıza dayanan devriyeler
oysa çoktan devretmiştik kadehlerimizi
gecenin o sonsuz kasıklarına
hüzünlerimiz kaldı şimdi
ben den sana senden bana
doğru amansız bir yol bu sessizlik
biz somut bir tabloyu
en soyut hale dönüştüren
firça darbelerinin
son vuruşuyduk seninle tuale
şiiirimiz bizden hamile şimdi
kelimeler sanki kaçmam için
bir labirent bana
ama koşuyorum kaçıyorum
soğuk sularla yıkıyorum kahrolası yüzümü
sokağa çıkıyorum sonra
sokağın en çıplak yerlerinde
sen
sen
babası en ölmüş hallerde dolaşan

bir kız çocuğusun işte karşımda
ölüyorum yasımı tutmayacaksın
lila lila ahh
dinsiz bir ayın gibi sevişmek seninle
ülkem gibisin lila
yaşatıyorsun inatla
tekrar tekrar öldürmek için
tarihini yazan adamı
via vigilandum

Via Vigilandum

Zihin karaparçası

ansızın tırmanıyorsa zihnine
bu tanımsızlık hissi
bir baltaya sap olamayan kelimelerin
özgeçmişine siktir çekiliyordur
tüm kara parçalarında
ve
tanrısızlık özlemine yalınayak koşan ,tüm aşklar
şehitlik mertebesi ile
kandırılıyordur
oysa toprakların çoktan işgal altındadır
ve sen sürüden ayrılan idealist kuzunun
etini vermek için çırpınan,gözbebeklerinde
çoktan kaybolmuşsundur
via vigilandum

Via Vigilandum